

رەۋقار

بلاۋكراۋمىيەكى پۇشنىرىيە
و ھەر ژمارى تايىبەتە بە داھىيەتلىك
ژمارى ۶۴

ئالى

خۇرپاك ھەمىشە
بەسەر سەرمانەۋە

پروژەى ھاۋپەش

بەشداربۇوان

د. مارف خەزىنەدار
مەسعوود مەممەد
قەلەمكىش و تابلۆ سەر بەرگ:
قەرەنى جەمىل

ژمارەكانى داھاتوو:

ئەنۋەر قادر مەممەد
پىرىيال مەحمۇد
مەم و زىنى ئەممەدى خانى
مەھىوى

سەرپەرشتىياری گشتی: دلشاد عەبدوﻻ
ستافى پۇقار: یاسین عومەر / سەباح پەنجەر
دەرھىنەرى ھونەرى: ھەمید ئازموودە
پۇقار: بۆلۈكراۋەيەكى پۇشنىبىرىيە / ھەر ژمارە ئایىپەتە بە داھىنەرىك
ئاۋنىشان: ھەولیر - شەقامى گولان - دەرگای چاپ و بۆلۈكردنەۋەى ئاراس
سلىمانى - شەقامى سالم - دەرگای چاپ و پەخشى سەردەم

ژمارەى تەلەفون سەرپەرشتىياری گشتی:
كۆرەك: ۰۷۵۰۶۵۱۲۷۸۶ فاسىيا: ۰۷۷۰۱۵۳۲۱۶۵
Email: d.abdullah@araspress.com

نالى

خوريك هه مېشه به سهر سهرمانه وه

ژيان و بهرهم

دلشاد عهبدوللا

ئاوڕیانی ئی نەدەداوە. ئەوەی ئەوانیش کردوویانە تەمومژی لە دەوری ئەو شاعیرە کەم نەکردۆتەو، بە پێچەوانە تەمومژە کە خەستەر و قوولتر بوو. بایئیکەمە بەشیک لەو لاپەراندە زۆیان و بەرھەمەکانی ھەڵدەبەنەو و لەو شوێنێکی پێویستە تەمومژەکان دیاری بکەن.

نالی لە ساڵی ١٧٩٧، یان ١٨٠٠ی زاین، یان زووتر لە دایک بوو! محمد ئەمین زەکی بەگ ١٢١٥-١٢٧٣ی کۆچی بۆ داناوە کە دەکاتە ١٨٠٠-١٨٥٦ی زاین، ھەرچی عەلادین سەجادییە ١٢١٧-١٢٧٥ی کۆچی بۆ داناوە کە دەکاتە ١٧٩٧-١٨٥٥ی زاین، د. مەرف خەزەندەر ١٢٢٠-١٢٧٦ی داناوە و سەدێق بۆرەکییش لە بەیازنکدا دۆزیووەتەو کە ١٢١٢-١٢٩٥-، واتە نالی بەو حیسابانە ٥٨، یان ٥٦، یان ٨٣ ساڵ ژیاوە.

سالی کۆچی دوایی نالی بە گۆزێری دەستووسێکی عوسمانی کە د. عەبدوللا حەداد بەلاوی کردۆتەو و لە کتیی "نوسەرانی عوسمانی - محمد تەھیر بۆرسەلی" وەرگیراوە ١٢٩٠ی کۆچی کە دەکاتە ١٨٧٢-١٨٧٣ زاین لە حەج گەراوەتەو ئەستەمبول و دواتر لەوێ مردووە، کەوا بوو ١٨٧٣ی زاین بۆ کۆچی دواییە کە ی ساغ بۆتەو. ئەوەی زانراوە و ھەبە تەمومژی سەر ژانی نالی نەڕواندۆتەو، چونکە ئەو وەک خۆریک وایە ھەرچەندێ بتموێ ئێی نزیک بیتەو تیشک و گەرمای زۆری دوور دەخاتەو، نھتێ کسانێ وایە میحورێ و موعجیزە وایە، ئەوان سیر و ئەفسوون لە دەوری رووداوێکان دروست دەکەن و ئەنجام خۆشیان دەبەنە لوغز، بۆیە ئاساییە ئێمە دیدالۆس کە باڵمان لە شەمییە کە دین لە تەبەشی پەرگ و رووناکی ئەو خۆرە نزیک دەبیتەو باڵمان دەتوێتەو و لە ھەزار بە ھەزاری دۆلی عاسیدا دەکەوێنە خوار و لەو کەوتە خوارووەیەشدا مانا و جوانییەکی قوول و شیرین دەدۆزینەو، ئەوان ھەموو شتیکی ئەو بوونە لە بەھرە خۆیاندا دەتوانن، کە دەستیان ئی دەدەین بۆن و بەرامە ئێوانی پێوە.

ماوەی زیاتر لە مانگێکە سەر لەوێ دیوان و ئەو کتییانەم خۆتەو کە لێرە و لەوێ شتیکیان لەبارە ئێو شاعیرەو نووسەرەو، مەبەستیش دوو لایەنە بوو، یەکیان بۆ ئەوەی ژمارەیی "رۆقار" بۆ نالی ئامادە بکەن و ئەوەی تر بۆ تێکردنەوێ زاری شاعر و فێربوونی زمانیکی پوخت و پڕ سەلیقە لەو قوتابخانە شعیریەدا، ھەردووکیان بە پیت و فەر بوون.

وێکی پێشتر نووسیم نالی لە کۆتایی سەدە ھەژدە لە دایک بوو و ھەر ئەوێ پێی تی دەچێ، ھەرچەندە ئەو سێ و چوار ساڵی سەدە ھەژدە کاریکی ئەوتۆ ناکەمە سەر گشتی رووداوێکانی ژانی ئەو شاعیر، بەلام ھەر نەزائینی عەبەبە بۆ میللەتیک کە سالی لە دایکبوون و کۆچی شاعیریکی ئاواھای خۆی نەزانی، تاکە پاساوێک کە ھەبێ بۆ ئەو نەزائینی ژانی پڕ لە نەھامەتی و بێ کێانی میللەتە کە خۆیەتی کە بۆتە مایە ھەموو جۆرە

ھەرچەندە کە عومری خەز و جامی جەمەت بوو چونکە ئەمەلت زۆرە، چ عومریکی کەمەت بوو!

پیرەمێرد لە پێشوازی دیوانی نالی - دا دەنووسێ: "تەقریبەن ئەو سالی لەمەو پێش، رۆژیکی رەنگ زەردی پایز کە شینایی ئاسمان غوباریکی کێف دایبۆشیبوو، لە دەمەدەمی بەیانیدا پیریکی سەر و پێش سێ ئیفتادە، مێزەر بە سەر، بە مات و مەلوولی، لە پێش ئەستێکی بە کورتانەو روو بە (وہیس) لە سولەیمانی دەرچوو. لە دوایەو غەیری چەند فەقیھەکی خانقا نەبیت، تەشیع کەریکی نەبوو..... پاشان دەنووسێ: "دلی نالی قبوولی مانەوێ نەکرد لە ولاتە کەیدا. "مەردانە پێی نا بە دلی، خەیاڵی "حەبیبە"ی خستە ئەو لاو، روو بە مەجھولات، بە غوربەت سەری نایەو، "بە ئارەزوو ئیختیاری خۆی تاجی (ملک الشعرا)یی لەسەر خۆی فێر داوایە ژیر پێتەو، چونکە لە نەزەر ئەودا مولکی بێ تەخت و شاعیری بێ تاجی ئەو بێست."

مەلا خەدر نالی، یان نالی ئەفەندی کۆری محمد شاوہیسی مەکایدلی جافە و نازناو یان تەمەلوسی شعیری (نالی)یە. لە گوندی خاک و خۆلی شارەزور لە دایک بوو. سەبارەت بە زانیاری لەبارە باوکی شتیکی ئەوتۆ لەبەردەستدانییە و نەزانراوە کە مەلا بوو، یان وەرزیریکی تەمەلۆتەو، بەلام دیارە خەزانیکی ھەزاری بوو. دایکی نالی نەتووی زانراوە نە دیارەشە لە چ خەزان و تیرە و عەشیرەتیکە، ھێندە ھەبە کە پێ دەچێ باوکی نالی زوو مردی و ھەر تەنیا ئەو تاقانە کۆرەشی لەپاش بەجێ ماویی دایکی ئەرکی بەخێوکردنی گرتۆتە ئەستۆ و ھەر زوو خستوو بەتیبە بەر خۆتەن.

بە گۆزێری ئەو سەرچاوە نووسراوانە ھەن کەمترین زانیین لەبارە سالی لە دایک بوون و چۆنیەتی ژیان و نووسینی بەرھەمەکانی لەبەر دەستماندایە و ئەو کەمە ھەبە بەشی ئەو ناکات بایزگرافییەکی دروستی ئی بنووسریتەو. نالی کە گرنگترین شاعیری سەدە نۆزدە و دەرزیتری پێناسانی ئەدەبی کوردی و دارپۆری ناوەندی نوێی زمانی ئەدەبی یە کەرتووە بە ناوێرۆک و قۆمێکی تازە، کەچی رووداو و بەرھەمی ئەو نوێکەرەو گرینگە تۆز و گەردی نەزائین و بزر بوون دایبۆشیو. ئەگەرچی چەندین دەستووس و بەیازی لە دوا بەجێ ماوە کە ھاوزمانانی بە پێچ پێچری تۆماریان کردوون، ھەر ھەموو شیان جگە لەو دەقە شعیریانە کە ژمارەیان لە نێوان ١٢٠- ١٣٠ دەق زیاتر نین و ناچێتە عەقڵی ھێچ کەسیکەو شاعیریکی ئاوەھا کە دۆست و غەیرە زمان شایەتی بلیمەتی و شکۆمەندی و زانیی بۆ دەدەن، ھەر ھێندە بەرھەمی ھەبێ. خۆ ئەگەر ھەول و کۆششی کەسانی وەکی کوردی و مەریوانی و عەلی موقبیل و گێو موکریان و مەلا عەبدولکەرمی مودەریس و مەرف خەزەندەریش نەبان، ئەوا بە شیکی زۆری ئەو دەستووسانە دەفەوتان و کەس

لەلای ئەو یارە بوو، كە بۆی ئەبوو ئەو دێرەى شیعەرە كە یەتەى كە دەلێ: (حالی بكە بە خوقیە: كە ئەى یارى سەنگ دل، نالی لە شەوقى تۆیە دەنێرئ سەلامى دوور).

روایەتێكى لاوازىش هەبە كە "نايشە" ناویك لە تەكێیەى قەرەداخ هەبوو و لە كۆتایی سەدەى نۆزدە مردوو، ئەو ژنە خۆى ئیدعای ئەوێ كردوو كە دلخوازى نالی بوو، عەلادین سەججادی ئەو قسەى لە زارى شێخ بابە عەلێیەو تۆمار كردوو كە ماوەیەكی زۆر لە ناوچەى ژیاو. واتە كە نالی لە شام بوو ئەو نايشە ماو، ئەو جاكی دەتوانی مەزەندەى ئەو بەكاو بلی و پەنگە یارى سەنگ دل! ئەو نايشە بوو! پێم وایە ئەو جۆرە مەزاندانە ئێستا گرینگ نین لە ئەزمونی نالییدا هێندەى دۆزینەوێ دەق و بەرهەمی ناديارى ئەو شاعیرە گرینگ. چونكە پێى تێ ناچێ شاعیرێكى زاناو زمانزانى شارەزا لە كوردی و عەرەبى و فارسى و توركى و ئەو هەموو زانیاری و پۆشێرییە بە شیعەرەكانییەو دیار بێ كەچى كێب و نووسینی هەر ئەوێندە بێ كە هەبە، ئەگەر چى ئەوێ هەبە گەنجینەى كى لە رادەبەدەر پڕ بەهایە، بەلام مەنتیق دەلێ شتی تریش هەبە، كا بۆ ئەو پۆزەى دەستیكى دلسۆز دەگەڕێ بۆ دۆزینەویان.

پێشتر باسی شیعەرێكى ئیروێتىكى ئەو شاعیرەم كرد ئێستا دەچمەو سەرى و دەپرسم، ئەو جورئەتەى نالی لە بەرانبەر مەستورەدا هەبوو لەبەرچى وێنەى شیعەرى لەو چەشنەى ئەبوو بۆ حەبیبە؟ كە باسى لەشى حەبیبە دەكا هەست دەكەى هەموو لەشى هەر چاوه، هەر زولفە، هەر ئەبرۆیە، هەر لەبە هەم تیبە و هەم تەبیبە. یان ئەگەر باسى لە رینەوێ مەمكى، یان قەدى عەرعر و قامەتێ سەروى زۆریش هەلکشا بێ ماچى دەمى خوشابێ، كەچى بۆ مەستورە (تەركێكى وەها ناسك و پڕ لەزەت، ساحیبى خەیمە بە پەردێكى دوو ئەستوونە بە پایی، سەر تیلەكى نەختى بە ئەزاكەت قەشایی...) (لەو كانییەدا چوو زەرە رێواسی پروایى، بەو چوو زەرە رێواسە كەمێكى قەشایی)... دیارە ئەم جۆرە وەسفانەى بۆ حەبیبە ئەبوو، رەنگە هەندێك لە هۆیەكان پەيوەندیان بە هۆكارى دەرەكییەو هەبوو، بەلام ئەوانە بەس نین بۆ وروژاندنی ئەو جۆرە هەستە، واتا مەملانی نیوان هەردوو نێمارەتى بابان و ئەردەلان، یان هەر شتیكى ئەم جۆرە نابن بە پاساو بۆ خرۆشانێكى شیعەرى لەو چەشنە ئەگەر عاملێكى زاتى ناخ نەجووێنێ، ئەو جورئەتەى لەبەرانبەر مەستورەدا هەبوو نالی لە باسى لەشى خۆیدا هەمان جورئەتەى هەبوو، لە شیعەرى "تیلتیقای پۆلاو ئاسن" ... یان "شەوى بەهاری جوانی خەوێ بوو پڕ تەشویر"، یان لە دوا پەرەگرافەكانى قەسیدەى مەستورەدا باسى لەشى خۆى دەكا (تولانی و بەرجەستە وەكو دەستى دووعابى) (شەو ناویم و قانیم) (بەمەسەل عەینی عەسا بێ) ئەوانە شاھەدى جورئەتى شاعیر دەدەن لە بارێكدا، كەچى حەبیبەى دۆلەر لەبارێكى تردایە، ئەوێ شتیكى سەروشتیە كە

هەردووکیان کاریگەرى راستەوخۆیان هەبوو بەسەر شاعیرەو دواتریش لە نەگەرانیەوێ لە شامەو بۆ ولات. ئەو دوو لایەنە یەکیان بە ئیجاب و ئەوى تریان بە سلب دەبنە هۆكار بۆ ئەو ئەنجامە.

"نالی" بە داوێ شەعرى دەقیقى خەيالى شیعەر

بۆ ئەو كەسەى كە شاعیرە سەد داوى نایەو

نالی لە سلێمانییەو دەچیتە سنە بۆ خۆتێدن و لە مەزگەوتى داروونحسان دەخۆتێ و لەوى ژوورێكىشى دەبێ كە تا ئێستا ماو. ئەو ماوێ لەوى بوو بۆ خۆتێدن، پێ دەچى دلێ چووێتە سەر مەستورەى كچە میرى ئەردەلان بەلام مەستورە شوو بە خوسرەو خانى والى سنە دەكا لە ۱۸۲۸-۱۸۲۹. ئەو كاتە نالی دەورووبەرى سى سالان بوو، بەر لەوێ سنە بەجێبەجێلى شیعەرێكى ئیروێتىكى لەبارەى عەرەبى مەستورەو دەنووسێ پاشان سنە جێدەهێلى و دەگەرێتەو. ئەو شیعەرە بەر لە شوو كوردنى مەستورە نووسراو هەرەكو لە وێنەو دیمەنەكانى ناو دەقەكە دەردەكەوێ شیعەرەكە یەكێكە لە قەسیدە دانسقەكان و جورئەتێكى كەم وێنەشى تێدايە كە دواتر دیمە سەرى. بەهەر حال تا ئەمڕۆ ئەو قەسیدەى و نامە شیعەرییەكەى كە بۆ سالى نووسىو لە شامەو، بوونەتە دوو وێستگەى گرینگى ئەزمونی نالی، یەکیان لە ئیروێتىك و ئەوى تریان لە باسى غەریبى و غۆرەتدا.

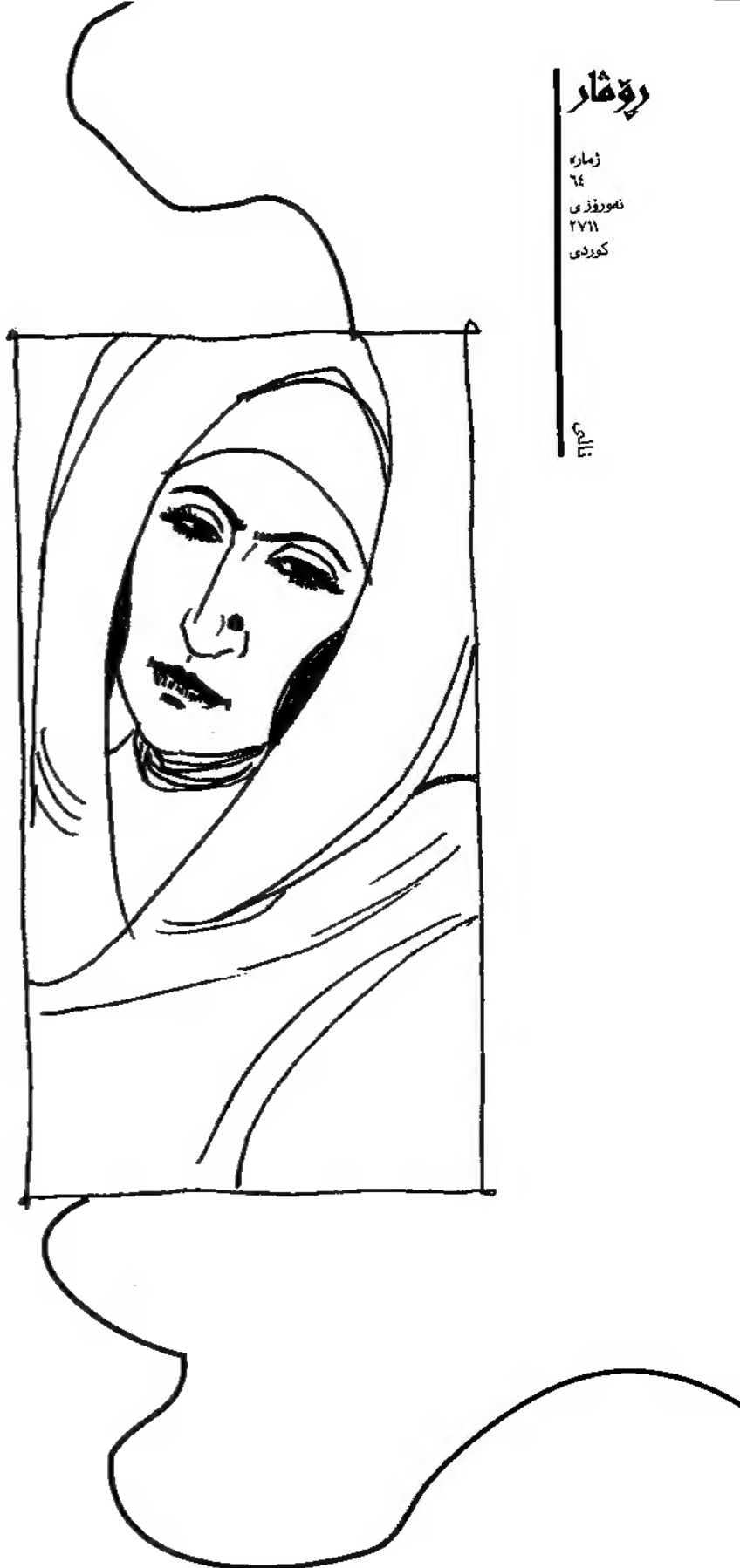
"حەبیبە" ئەگەر ناوى كێزێكى شارەزوورى، یان قەرەداخى، یان سلێمانى بوو، یان ناویكى خاوازاو بەهەر بارێكدا بووێتە ماوەى خرۆشاندى هەستى نالی ئەو لە پێى ئەوێ تەغیر لە دلدارییەكی زەمینی دەكاو بوون و گەردوون بە چاویلەكەى ئەو عەشقەلیك دەداتەو. پێ ناچێ نالی حەبیبەى هێنا بێ، چونكە ئەگەر ئەو ژوورێكى لە مەزگەوتێكدا هەبوو بێ تا سلێمانى بە یەكجاری جێ هێشتى هەر لەو ژوورەدا بوو بێ چۆن پێى تێ دەچى كەسێك ژن و مالى لەناو مەزگەوتدا دانابى، دەزانم هەندێكجار مالى مەلا بە تەنێشت مەزگەوتەو بوو، بەلام ژوورێك لەناو مەزگەوتدا ئەوێان بۆ نالی نەشیاو بوو. هەرەها لە شیعەرەكانیشیدا دەردەكەوێ كە ژنى نەهێنابى و مندالیشى نەبوو (شیعەرەكانم كە جگەرگۆشى من دەربەدەرن) گەواهیكى تر بۆ ئەوێ كە نالی و حەبیبە بەیەكتر نەگەشتوون ئەو شیعەرەى كە بۆ مەرگی باوكى حەبیبەى نووسىو كە دەلێ: ماتەم وەكو زولفەى سبیبە، گرتى خەرابات ... تادەگاتە ئەوێ دەلێ:

بى بابیبى تۆ بۆ من و تۆ بابى فتوحە

یان: بى بابیبى تۆ موريسە بۆ وەسل و مولاكات ... تاد.

خۆ دەكرێ بلین دواى ئەو ماتەمە رەنگە بەیەك گەشتێن، ئەوێشيان گریمانەى كى لاوازه و دیمەنەكانى تری شیعەرەكان دۆى ئەو گریمانەى دەوێستەو.

دواگەواهیى بۆ ئەوێ نالی تا ئەو كاتەى لە شامیش بوو دلی هەر

شاعیر سنووری لهش به دیووی دیار و دهرکهوتوو دابنی له یاره کهیدا.

نالی سالی ۱۸۳۸ که شیعری "تا قهلهک دهوړی نه دا سد کهوکه بی ئاوا نه بوو" که بؤ کوچی دوابی سلیمان پاشا و له سمر تهختی بابان دانیشن ته محمد پاشای نووسیوه له سلیمانی بووه. نالی له حج، دهوړوبه ری ۱۸۴۶ که حوکی ته محمد پاشا دهوړووخ، لهوړه دهچته شام و اتا له ۱۸۴۴ و ۱۸۵۵ پې دهچې چووینته حج، یان پینشتر چوته شام و لهوړه هوالی پروخانه کی پې گهیشتهوه، له شام نامه شیعریه کی بؤ سالم نووسیوه. به پنی لیکدانهوې ریتوار سیوهیلی بؤ فزای قهسیده که و پر سیه کانی شاعیر لهو شویتانه ی جتی هیشتون ههست به گهرموگوریه ک ددکری وکی نهوې تازه نهو شویتانه ی جتی هیشتن. هرچی عهلا دین سهجادییه دهلی، نالی له ۱۸۳۰ دهچته حج و پاشان دهگهریتنهو شام و سالی ۱۸۳۴ قهسیده کی لهوړه دهنوسن. کهچی مهلا عبدالکریمی موده پریس وای لیک داوهتهوه که نهو نامه دهوا به دواي شکانی ته محمد پاشای بابان نووسراوه که دهکاته ۱۸۴۷ یان پاش دهست لهکار کیشانهوې عبداللای پاشای بابان واته له ۱۸۵۱ دا.

به گوړه ی لیکدانهوې مهسعود محمد و پاشان ریتوار سیوهیلی و ماموستا جعفر و د. عبداللای حه داد و هه ندیکی تریش له نووسمران، نهو واقعیه ی له شیعره کی (نالی) داو له وهلامه کی (سالم) دا دهرکهوتوو نهوړایه پشت راست دهکتهوه که نالی له تمه نی دهوړوبه ری په نجا سالی دا نهو شیعری نووسیوه.

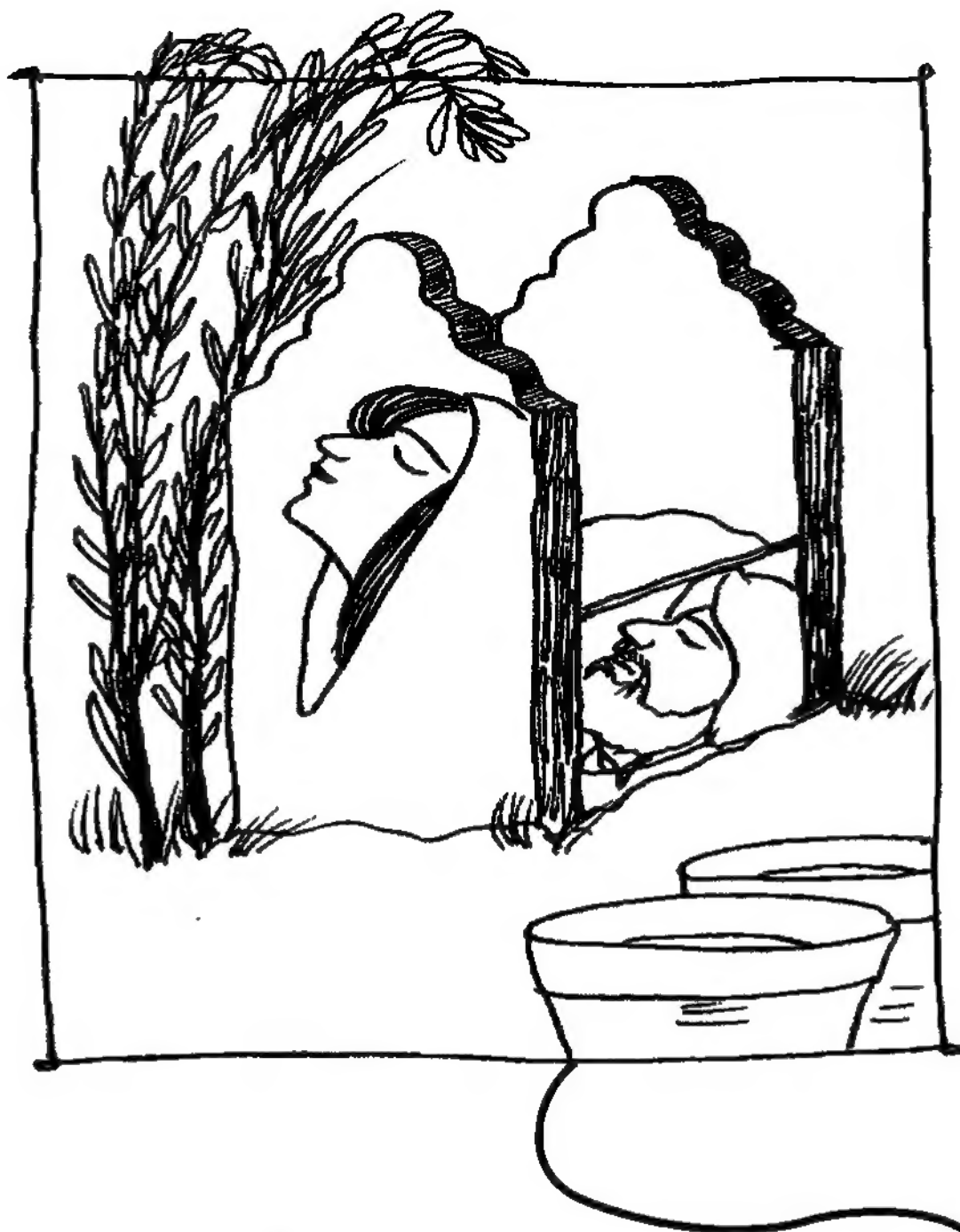
به پنی نهو زانیاریه ی ئا. خو دز کو دیلوماتی پروسیا که له پاریس خمریکی لیکولینهوې دیالیکتی زمانی کوردی بووه سالی ۱۸۵۷ له گوډاری ئاسیادا بللوی کردوتهوه که ته محمد پاشا له پاریس پنی وتوه نالی ئیستا (۱۸۵۳) له دیمه شق (شام) ده زی، نهو زانیاریه نهو بؤچوونه ی سهره وه باشر دهسالمینی له مهر سالی نووسینی قهسیده کهوه.

بهلام سهبارت به بهشه کی تری قسه کانی ته محمد پاشا که خو دز کو نووسیویه تی، نالی خمریکی لیکولینهوې له باره ی دیالیکته کانی زمانی کوردی شیوه ی سلیمانی، شتیکی نهو تو دیار نییه و تا ئیستا پې دهچې نهو نووسینانه نهووزرانهوه، یان فهوتاون.

نالی بؤ نهگه رایه وه؟

نهگهر سرنج لهو دیره ی سالم بدین که له وهلامی نامه کهیدا بؤ نالی نووسیوه و دهلی:

توخوا بلې به حه زره تی نالی: ده خیلی بم
بم نهو عه قهت نهکا به سوله ایمانییا گوزهر

کوچی نالی و هه لویستی نه گه رانه وهی

بووه له گهڵ بیروباوەرییدا. چۆ له دڵدا بووه، ئەوێ گوتوو و بەدزی یاسی
ژیانی سوور بووه لەسەر قەناعەتەکانی. بەراستی، نالی یەکیەکە لەو
شاعیرانەی قەناعەت گۆڕیان نەکردوو. هەرچەند ئەم نووسینە جێی
ساغکردنەوێ قەناعەت و بیروباوەری نالی نییه. بەلام جێی ئەوەندە
تییدا دەیتەوه بە پێی داخواری موانسەبە، بێنم، دیوانەکی سەر و بن
کەیت و شیعەرەکانی بەو پەڕی وردییەوه بخەیتە بەرچاوی زین و
مەنتیقەوه، چ فەرقێک ناکە بە قەناعەتە بنجییەکانی له
قەسیدەتیکەوه یۆ قەسیدەتیک، وەیا له تەمەتیکەوه یۆ تەمەتیکێ تر.
وەک من له نالی دەگم، ئەگەر پێمان بکێرێ لیستەتیکێ زەمەنی یۆ
شیعەرەکانی رێک خەین، لیتمان مەعلوم دەیت ئەو له تەمەتیکێ
مەیلەو زوووه بەرەو پێکەتانی بیروباوەر چوو. هەر ئەم زووکردنەش
بوو ته هۆی خێرا رۆشتنی یۆ حەج. تەنانت نامەکی یۆ (سالم) و
پرس پێکردنی له بەرزەوێندی گەڕانەوێ دووچاری وەز و ژیاپێک
بێن که خۆی لێی رازی نییه. دەمەوێ بێنم پەرۆشی یۆ قەناعەتەکانی
وای لێ کرد راستەوخۆ نەگەریتەوه. له حالیکدا ئەو دەزانێ
بەسەرچوونی دەسلاتی بابان و هاتنی حوکمێکی بێباکانە
عوسمانی، لەوانە یە رێ له ئازادیی رەفتار و قەناعەتی بگرن و مەیدانی
لێ تەسک کەنەوه، بەتایبەتی، چونکە ئەو له سەردەمی حاکمەکانی
باباندا هەرگیز ناچار نەبووه له ئاوی باوەری لێل بخواتەوه. دیارە له
حالی وەهادا تیکچوونی وەزعی سلێمانی بەنێسبەت نالییەوه،
ناخۆشتر بووه تا کەسێکی تر که وا نەزۆر دەرەستی باوەر بێن و نەله
سەردەمی باباندا مەرحەبای دیبێ. نالی که له شام مایەوه و دواییش
پاش گەشتی وەلامی سالم بێی چوو یۆ ئەستەمبول، بێ ئەوه هیچ
هۆیکە گۆزەرائی سۆگەری هەبێ وەیا بەتەمای پەیداکردنی پایەو
رۆتە و نیشاتیکی بێ، خۆی دزییەوه له گەڕانەوێ یۆ سلێمانی له ترسی
بەرەنگار بوونی وەزعی یێحورمەت بەدەست حوکمی کەم ئێنسافی
عوسمانییەکانەوه. ئەگەر ئەم ترسە بەرەهەستی لێ نەکردا، دەیتوانی له
سلێمانی ئەو کەرتە نە پەیداکا که له شام و ئەستەمبول پێی قانع بوو.
هەر جارە ی که ئەم بەیتە ی لای گۆتاییی نامەکی یۆ سالم،
دەخوێتمەوه، له گەڵ تەزووی سۆز و هەستی پەرۆشم یۆ نالی، دیمەنی
مروفتیکێ جوانمەردی ریز لەخوگرتووشم دیتە بەرچاو که مەرگی
غەریانە ی ریز لێگراو، تەرجیح دەداتە سەر ژیاپی ناو کەسوکار بەبێ
حورمەتی و بێ دەسلاتی:

نایا مەقامی رۆخسەتە لەم بەینە یێمەوه

یا مەسلەحەت تەوه قەوفە تا یەومی نەفخی سور
دیارە نالی لەم مەسلەحەتەدا، مانگانە ی دووکان و قەیسەری داھانی
زەوی و زاڕە نەبووهکانی مەبەست نییه، پرسبازی ئەو لەبارە ی بوونی
وەزعی کەوهیە که بتوانی تییدا گۆزەرائی نەم و نەژی بکا له گەڵ
پاراستنی دلوپی ئاڤرودا. پێش من سالمیش له نالی گەشتوو، بۆیە
لەو لامدا یاسی یێدادی و یێحورمەتی تورکەکان دەکا، ئەک نەبوونی
نان و گۆزەرائی:

ئەدیبیکێ وەک نالی که بەلای بیروباوەری منەوه، یەکیکی له شاعیرە
هەرە پێشکەوتووکانی رۆژەلانی ئێسلام - ئەک تەنها هی کورد -
گەلبیی ئەوێ لێ ناکرێ یۆ کەیفی سەد سال دوا ی خۆی شیعری
هەلەبەستوو، ئەو شەدا سەرشکێن ناکرێ که شێوازی شیعری کۆنی
بەکار هێناوه. ئەم لایەنەوه دەبێ بێنم، نالی ئەگەر ئەو نەبا که هەبوو،
گەلبیی لێ دەکرا و گومان دەچوو سەر شاعیر یەتی، چونکە دەبێ
مروفت کۆری سەردەمی خۆی بیت. که ئەو کۆرە نەبێ، دیارە
ناتەواوینک له نەفسی وەیا له هونەریدا بوو ته لەسەر له پشتی و
کردووێ به مروفتیکێ تار بووی له تیکرای خەلق. نالی بێ وەیا
یەکیکی تر بێ هەر ئەوەندە ی لێ داوا دەکێرێ به پێی مەفهومی
سەردەمی خۆی مافی ریز لێگرتی هەبوو، تا ئێمەش ریزی لێ
بگیرن، چ رەوا ی هەق نییه، ئێمە بێن دوا ی سەد سال لەو سەردەمه
هەموو خەلق به درۆ بخەینەوه لەو ریزی که له یەکیکی وەک (نالی) یان
ناوه. وا دەزانم ئەم قەسیدە ی لێرەدا دەیکەم چ دەمەتەقه هەلناکێرێ له
منیش به پێشەوه کەسانی تر گوتوو یانە. هۆی دووبارە کردنەوێ
لێرەدا، زێدە پێویتی میللەتە کەمانە یۆ خۆ بەسەهونەبردن و خۆ
زەرەمەندنەکردن. له فەززی میللەتی ئینگلیز خۆ گێل کا له ئاست
(شەکسپیر) ئەوەندە شاعیر و ئەدیبی گەورە ی تری دەمەتێتەوه، دلی
خوێان بێن خۆش کات. سەرۆت و سامانەکه و قابریقه و داھاتە
زۆرە کەشی چۆ لێ کەم ناینتەوه، بەنەهێشتی ناوی "شەکسپیر" له
فەرھەنگی ئەدەب و هونەرییدا. خۆ ئەگەر ئینگلیز لەم پلە یە ی
ئێنسافیەش تێ پەڕینی و هەموو رابردووی خۆی بێریتەوه -
که هەرگیز نایسپیتەوه - حورمەتی رۆپەرە بێ حورمەتەکانیشی
دەگێرێ، حازریکی هێندە دەوڵەتەندی هەیه بۆی ئێ بێتیتەوه له
سەراندەوێ رابردووی. بەلام کورد چۆ ئەوتۆی نییه له ئێستاکەیدا دلی
خۆی بێن خۆش بکات له بەرامبەر کاری منداڵانە ی ریسواکردنی
رابردووی خۆی. کورد له باریکدایە بۆی بپارێتەوه، ئەک لێی کەم
کەیتەوه. بەتایبەتی که خۆت کورد بیت، خۆ هەر به جاری بێ عۆز
دەیت ئەگەر لێکەمکردنەوه له مەیدانی پایەخدا ی زێدە بەترخی
شعیر و ئەدەبی کۆنی بیت که هیچی وەک ئەو به نرخ نییه.

لەم گەشتە ی ناو باخ و راغی هەلبەستەکانی نالیدا، چەند نموونە یەکی
ئەوتۆمان دیت که لەناو نموونە ی هەرە پێشکەوتووی ئەدەبی
رۆژەلانی، پێشنگ بەنەوه و نموونەکانی تر کزکەنەوه له نەزەر
خوێاندا. ئەم بەرزییە ی ئەدەبی نالی، جاریکی تریش بەرز دەیتەوه که
بەبیر خۆت بێنیهوه نالی رەوشتیکێ پاک و نەفسیکێ ریز
لەخوگرتووشی هەبوو و لەو ئەدیبانە نەبوو عەیب و عاری رەفتاری
نالەباری لەناو مەخمەلی هەلبەست و یشاریتەوه، چ نەتیبیان ئاشکرا
ناکەم، بەوەدا که بێنم زۆر له شاعیری ناسراوی خاوەن شۆرەت له کۆن
و نوێدا، ئەگەر شعیر و هونەر شەفاعەت یان بۆ نەکەن، لەوانە نەبوون به
برادەری خۆت یان قبوڵ کەیت، ئەو کا ناوت بەد بێ پێیانەوه. نالی
سەرەرای ئەوه که چ عەببیکێ لێ ئەدیتراوه، تا بێلێی راست و دلسۆز

شاریکه پر له زولم و مه کانیکه پر له شین
جاینکه پر له شور و ولایتیکه پر له شهر
سالم سفت لهی که مییا بانه بی هلاک

من کردم نمو نه کا له غما خوینی خوی هدهر

لیره ده، رهنګه پرسپاریک بکړی و بگوتی به نیسبت نالییه وه
نمستمول و شام و سلیمانی چ فرقیکیان ده کرد؟ خو هر عوسمانلی
حاکمی همووان بوون؟ پرسپاره که بی جی نییه. به لام بی وه لامیش
نییه. له تجربویه خومان ده زانین زیان له حیگاییکه تازه
داگیرکرای وهک سلیمانی، بۆ کوردیکی شهرم به خوی موختره می
وهک نالی، سختتر و جنی گومانتره تا زیانی نمستمول و هیا شام که
له ونډا داگیرکری عوسمانی پهلپی بی حورمه تیکردن به عبرینیک
ناگری که له هیچ پرویکه مه ناینته ناو حیساب و بهرزه وندی چاکه و
خرابه وه و چ لمپهران له بهر پتی هملنانی. له ممش به ولاتر، شاری
گموره و قه له بالغ چاکتر ده بیته حشارکه بۆ که سیکه سیموئ بهر چاو
نمین. نالیش له وه زیاتری نویستوه زیاتیکه ره شوکی بی نارایش
لناو ناپوره شاری گموره ده چه پاره ی بدا له نیگای ناره زای میری و
نمو هلمه ته کاسانه ی خوی له میری نزدیک ده که نه وه، به تیره گلاندی
بابای وهک نالی پز له خوگرتوو.

نم به قناعت نازینه و له خوراز بوونی نالی له گه لیک ره فتاری تری
نالی سر هلمه دمن. جاری چمندیک سهری هلمه سته کانی بکه بیت
پارانه وهی له بهر کس تندا نایینته وه، خو داواکردنی یارمته ی و
لوو ته خوری هر هیچ، نووسریکی کورد له پنبه کی دیوانه
چاپکراوه کی نالی خلیسکی به خامی خوی بردوو و نالی
شکاندو ته وه بهو یک دوو ناو برده ی حاکمه کانی بان که له چه نه
مونسه به تیکدا هاتو ته ناو شیروه وه. بهرامهر نم شکانده وه یه
چنه ده لاندانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هن:

یه کم: گلی کورد به ناواته وهی له میژووی خویدا هلمه کوهی و هها پر
شانازی بدوزیتوه که ته دیکی کورد مدحی حوکر اینکی کوردی
کردین. وهی کاشکی سهر له بهری ته دیکی کونمان مدحی بهر باره گا و
دمست و قام و جوامیری حاکمه سهر به خوکانی کورد بویه. کاشکی
کورد خاومنی نمو حوکرانه بویه به درژیایی میژوو مدح کرابایه. نالی
که دی و مدحی (تاقمه مومنازه کی شاه) ده کات تابلوینکی پر
سرافته میژوو هه زاره کی کوردمان بۆ ده کا به نمر، چ ده ستنکی
سوال و سده قهشی تندا پان نه کردوه ته وه بیته له که لهو تابلویدا.
لاواندنه وه و پیروز بایه کهشی بۆ مرگی سلیمان پاشا و حوکر اینی
نحمده پاشا، له قهسیده کی (تا قلمک ده وره ی نه دا) نه ویش وهک
هی (تاقمی مومنازی شاه) هستی به خو نازینمان زیندو ده کانه وه و
گیانی کوردا یه تیمان زیندو تر ده کات. به شیک زوری هه تیوا یه تی
کونیه شمان له بهر ده باتمه به وهدا که پیمان ده لی نمیریکمان هه بووه
له مردنیدا بوی بگرین و به کیکی تریشمان هه بووه له هاتنی بۆ سهر
تمخت پیروز بایی لئ بکه یین. له قهسیده شد، نالی هینده بلند

ده پروانی و خوی بهرز ده کانه وه له لایمی چاو چنوکیه وه ده توانم بلیم
پنی ده کانه شانی (أبو تمام و بحتری و متی). به راستی نم گیانی
بهرز بوونه وهی نالی ژوو رووی گومان لیکردنی یارمته ی خواستن که له
دوو قهسیده یه ده چنه ناو بییلای هه موو چاوکی ییناوه، دیمه نیک
یه کجار ناشکرای به خو نازینی نالی دیتته وه ناو هه لیه سته کانه وه،
هه ندی مدح و لاواندنه وه که جینی خوی کردوه ته وه. به لیزو دیوونه وه
دیار ده که موئ نالی له قهسیده یه ده به پتی حوکی سروشت و به روشنی
فیکری له تارمایی دمست پانکردنه وه دور که وتوه ته وه، نه که له سهر
خو پاراستنی دوا لیکدانه وه. چونکه له هه ردو قهسیده ده تا که یهک
وشه نادوزیتوه باسی سبخاره و به خشینی مدحکراوه کان بکات.
چ جای نه وهی دلاوی یارمته ی بکات. به مه دا دیاره نالی دل و دهر وون و
فکر و زهینی به لای چاو چرکدنه وه ده نه رویشتوه، هر بیریشی لئ
نه کردوه ته وه. چونکه نه گهر له گوشه ییکه هست و نه سیتدا وینه ی
تارمایی خواست و نیاز هه با، خوشی بی و ترشی بی، سیهریکی نه و
تارمایی ده که و ته ناو هه لیه سته کانییه وه، و هیا خود هر نه بی له
وشه ییکاندا (نحم) یکی وهک هی کابرای گوشه ی مرگوت ده بیسترا.
لیره ده پنیوستی روونکردنه وه و هه رامدانه وه باسی دوو قهسیده ی هیا
ناوه وه که مدحی پاشای بابان و تاقمی تاییه تی نه وری تیدایه. نالی له
تا که به ییکه تریشدا مدحی سلیمان پاشای کردوه، هه لیه ت نم
مه ده ده بی پیش مرسیه کی (تا قلمک بی). نم تا که به یته، چاو
هه موو نمو ته دیانه ی لئ خلیسکاوه که من له باره ی شیر نالییه وه
ناخاوتم له گله دا کردین و هیا نووسینانم خو تیدیتته وه ده باره ی نالی.
میش به ییکه دور و درژی لئ بی ناگابووم، تا کو لئاو دهر وونمدا
واتای به یته کم بۆ روون بووه وه بایی نه وهی مدحی سلیمان پاشای
تندا به خو نیمه وه:

هود هودی دل حه بهی به لقیسی سه پای دیوه یه قین

خوی که دامنه گیری شاه ی ناسه فی سانی ده کا

بنگومان (شاهی ناسه فی سانی) (۱) له به یته ده سلیمان پاشای بابانه،
چونکه دیاره شاه ی ناسه فی یه کم سلیمانی پتغم بهر، به خوی و سهر
گوزده شته قورثانییه زور مشوره که یه وه له گله هود و به لقیس و
سه بادا که له به یته نالی، کردو یه تی به مبه سته هه لیه ست، که
سلیمانیکه دوو هه بی وهک سلیمانی یه کم، پاشا بی و نالی
دامه نگیری بی، که سیکه تر نییه له سلیمان پاشای بابان به ولاره.
هه رچنه که و زور بی پیومندی نالی به دمریاری پاشاکانی بابانه وه،
به چاکي نه زانراوه و نه بیستراوه، به لام له به یته و مدح کانی تریشدا
ده ده که موئ نالی به هوی بوژی بی مانمندی وه له پاشاکان نزدیک بووه و
پیزی لئ گیراوه. ده مودووی نم هه لیه ستانه ی تامی ناشنایی و
دوستایه تی لئ ده کری، له گله مدحکراوه کاند و اش راده که یه بی نالی
له سهرده می حوکر اینی سلیمان پاشاوه بووه به دوستی نزدیک بابان،
چونکه مدح و پندا هه لگوته ی بۆ سلیمان پاشا و نحمده پاشایه،
له وان به پیشه وه چ مدحیکان لئ نه بیستوه دوستایه تی و ناشنایه تی

وشه‌ی یه‌کمی به‌یته‌که (عارفا) بانگه‌یشتی (عارف) له‌لایه‌ن
خاوه‌نی ناوه‌که‌وه. له‌مه‌دا چ گومانیک نییه و ده‌بی یئوژریته‌وه کام
شاعیری کورد ناوی وه‌یا نازناوی عارف بووه. به‌م پنیه ده‌بی کوتایی
قه‌سیده‌که‌ش ناوی "نالی" لێ دهرهاوێژری و "عارف" ی بخریته
جییه‌وه.

لۆمه‌یی (عارف) مه‌که‌ن یاران نه‌گهر بمرم له‌ غه‌م
خۆش نه‌گهر مه‌د پاره‌ که‌م هه‌شتا له‌ غه‌م نه‌مه‌رۆ که‌مه
پوخته‌ی گوته‌ لیره‌دا نه‌مه‌یه که‌ شیعره‌کان سه‌رمه‌رای بێن هه‌یری و بێن
جوانی و بێن هه‌نهریان، دژی ته‌بعی نالیشن له‌ ڤووی نه‌وه‌ نالی له
مه‌یدانی دینداریدا ستایشی خوا و پێغه‌مه‌ری کردووه و به‌س.
سه‌یریکی نه‌م به‌یته قوندیله‌یه بکه و پێم بلێ، به‌کام کویره‌نیدا، بۆ
سه‌ر خه‌زینیه‌ی که‌وه‌ره‌کانی نالی ده‌بردیته‌وه؟

احمد و اولاد و الشن در عرب شهبی گولن

حاصلی گولن خاره نه‌ی دانا ده‌لیلی محکمه

له‌په‌ش چاوی زه‌ینی مندا، نالی نه‌فسی له‌ به‌رزیدا، هاوتای
شیعه‌ره‌کانیه‌تی له‌ مه‌تانه‌تدا، به‌ خۆرای و بێن بنج نییه نالی هه‌یده
به‌خۆی و شیعه‌ره‌کانی خۆیدا هه‌لده‌لێ. دیاره هه‌ستی به‌ به‌رزیی دڵ و
ده‌روونی نه‌وه‌نده به‌هه‌ز بووه چ کۆمه‌ی نه‌کردووه له‌ ده‌ربهرینی نه‌و
هه‌سته، چونکه به‌لای خۆیه‌وه شتیکی وه‌ک به‌دییه‌ی گه‌وه‌یه‌وه له
هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی مه‌علوومه که‌ ده‌یناسن. مرقفی گومان له
خۆکردو ناویزی له‌ خۆه‌لده‌وه و ناز به‌خۆکردندا خه‌لق بێن مه‌نت
کات له‌ ترسی به‌ده‌مه‌دا هاته‌وه و عه‌یب دیار خه‌ستی. وا دیاره نالی
هه‌یچی نه‌وتۆی به‌خۆی شک نه‌بردووه له‌ خه‌لقی بترسینی وه‌یا چاو
شۆری که‌سی بکات.

که‌ستیک چ ڤۆژان هه‌لوێستیکی بێن حورمه‌تانه‌ی له‌ خۆدیی، ناتوانی
به‌م شتیه‌یه ژووڤووی عالم که‌وتیه‌وه:

نه‌م سه‌رمه‌ری بازانه که‌وا هه‌مه‌سه‌ری بوومن

هوشکیل بگه‌نه ساعیدی شاهیکی وه‌کو من

من به‌ش به‌حالی خۆم، چه‌ندیکی بلێی نه‌وه‌نده گه‌ش ده‌یه‌وه به‌وه‌دا
که‌ ده‌بینم و ده‌زانم نالی له‌ ڤه‌وشت و به‌رزیی نه‌فسدا هاوتای نالی بو‌ی
و نه‌یه، چونکه به‌راستی فه‌لاکه‌ته نه‌ده‌یی به‌رز به‌خریته ناو نه‌فسی
په‌سته‌وه. پنی ناوی من بلێم له‌خۆوه دیاره، پیاوی نزم له‌ گوته‌ی وشه‌ی
به‌رزدا درۆزتیکی ئانه‌سته. شاعیریکی وه‌یا نه‌دیپیک که‌ ناو و ناتۆره‌ی
به‌ دواوه بوو له‌ هه‌موو گوته‌ییکیدا تارمایی به‌دناوییه‌که‌ی له‌ به‌ر چاوان
قوت ده‌ییته‌وه و قسه‌ خۆشکه‌له‌کانی به‌درو ده‌خاته‌وه، یاخود هه‌ر نه‌می
له‌ بایه‌خیان که‌م ده‌کاته‌وه. وا خۆشه‌ ده‌ست و زمان به‌یه‌که‌وه پاک بێن.
سه‌د شوکر نه‌م خۆشیه‌یه له‌ شاعیره‌یه‌یی نالیدا به‌ زیاده‌وه پیک هاته‌وه.

ڤا بکه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دووهم: نالی نه‌گهر مه‌به‌ستی له‌م مه‌دخانه‌دا نان په‌یداکردن بو‌یه، ده‌بوو
باشتر مه‌دخی خه‌لیفه و والی و وه‌زیر و پیاوماقوله‌کانی عوسمانی
کردا. که‌چی نه‌ناوی هه‌ناون، نه‌لێشیان نزیک بووه‌ته‌وه. سه‌یر
له‌وه‌دایه هه‌ر چه‌ند توڕکیکی باشی زانیوه به‌ده‌گه‌من نه‌بیت شیعه‌ری به
توڕکی نه‌وتووه. ڤواله‌ت وا ڤاده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یوێستووه، وه‌یا خۆی
نه‌خه‌ستووه ته‌ ڤاریک، هه‌له‌به‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لانداری بێگانه
دابیت، نه‌وه‌ک به‌ خۆتی هه‌لسوون له‌سه‌ری حه‌ساب بکری و گومانی
ده‌سه‌پانکردنه‌وی لێ بکری.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌له‌به‌ستی نالیدا دیاره‌یه‌یکه سه‌ربه‌خۆ. جگه له‌ دوو
سه‌ی مه‌دح و ناوه‌یانی به‌ مونسابه که‌ بۆ مه‌ره‌کانی بابانی کردووه تاکه،
یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه نه‌ویش بۆ شێخ نووری ناویکی
ڤوودباری ڤوودباری یه:

له‌ چاوی ڤوودبارم نووری دیتن و خه‌ته تاریی بێن

نه‌میش باماحه‌رای هه‌جرانی (نووری ڤوودباری) بێن

له‌لایه‌ڤه ٧٨ ی دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولێر، سه‌یریکی نه‌م هه‌له‌به‌سته بکه
و نه‌ختیک سه‌رنج بگره وشه‌کانی، ده‌ر حال بۆت مه‌علووم ده‌بی نالی نه‌م
ڤارچه‌یه‌ی به‌مونسابه‌ی چوونه حه‌جی (نووری ڤوودباری) داناوه:

چ میعمارانه بۆ ته‌عمیری که‌عه‌ی دڵ ده‌چیته حه‌ج

خودا یار و مه‌ده‌دکار و نیگه‌هداری عماری بێن

دیاره نالی لیره‌دا، مه‌دحی ڤراوه‌ریکی خۆی ده‌کات که‌ ده‌چی بۆ حه‌ج و
پیاویکی خوایی و موسولمانه‌هی دنیا و ده‌سه‌لات و زه‌هر و زۆر نییه،
له‌ سه‌رانه‌ری به‌یته‌کانیش، دیسان، چ ده‌سه‌پانکردنه‌وه‌یه‌یک
نایه‌ری. من له‌باره‌ی نه‌م (شێخ نووری ڤوودباری) یه‌وه هه‌ر نه‌وه‌نده
ده‌زانم به‌دینیک له‌ کۆیی ژیاوه و پیاویکی به‌رچاو و ڤیز لێگیراویش
بووه. به‌پنی گه‌یرانه‌وه‌ی ده‌ماوه‌می باوکم له‌ باپه‌رمه‌وه، شێخ نووری
نالی به‌ شێخایه‌تی په‌یدا نه‌کردووه. خۆی خاوه‌ن به‌خشین بووه و
به‌مالی خۆی خه‌مه‌تی خه‌لقی کردووه.

نالی له‌ زه‌مینه‌ی مه‌دخدا نه‌وه‌نده که‌نارگیر بووه ته‌نانه‌ت له‌ پیاوانی
ئاینیش ته‌نها مه‌دحی پێغه‌مه‌ری (ص) کردووه. هه‌ر له‌ تیوان مه‌دحی
نه‌وێشدا، ناوی چوار خه‌لیفه‌ی هه‌ناوه. به‌لای باوه‌ری منه‌وه نه‌و
شیعه‌ری (عاشورا) که‌ له‌لایه‌ڤه ٧٥ ی دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولێردا چاپ
کراوه، نه‌هی نالییه و نه‌ به‌هه‌یج کلوجیک ده‌چیته‌وه سه‌ر شیوازی نالی.
ڤر شیعیریکی بێن هه‌یری نابه‌له‌دانه‌ی بێن تام و شام که‌ له‌ شاعیری ڤیزی
دووهمی شیعیری کوردیش ناوه‌شیته‌وه، چ جایی نه‌وه‌ی لایه‌ق به‌مالی
بێن. نه‌ختیک وردبوونه‌وه له‌ به‌یته‌کان ده‌ری ده‌خا خاوه‌نی قه‌سیده‌که
کییه. له‌ به‌یتی چواره‌مه‌یندا شاعیر ڤووی قسه‌ له‌ خۆی ده‌کا و ناویک
دیتن و یا ناوی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی یا نازناویه‌تی. من لیره‌دا به‌یتی
چواره‌م شکلنوس ده‌که‌م له‌ به‌ر دیوانه‌که‌ی نالی (چاپی هه‌ولێر
:١٩٦٢)

عارفا مه‌د عقل کل حه‌یرانه وا له‌و عالمه‌

عالمی اعلم که‌ بۆ خۆی هه‌م عه‌لیم و اعلمه‌

(١) باسی نه‌م به‌یته به‌ درۆزی له‌ به‌شی دووهمی (حاجی قادری کۆبی)
هاته‌وه.

روځساری

شيعری نالی

روځساری شيعری نالی له رووی بابتهوه

مارف خهزنه دار

شيعری نالی به قهواره و ژماره کورت و کدمه، نه و
بهره مې له بېرده ستاندايه د توارې هه مووی
له ده ورومېری ۱۲۰ پارچه شيعری ليرېکې
بژميرئ. هه وروها شيعری نالی له رووی بابته
هونه شيعرایه تپيه کانی نه ده بې ئيسلاميه وه
(نه تمه ئيسلامه کانه وه) که زورن، شاعیر نه و
قالبانې له لایه نموه هه ليرې زاردوون بې بره مې
شيعری له چوار جؤر تپيه ناکن: غه زل،
قه سیده، موستزاد، تاک (فرد).

۱- غه زل: تم بابته شيعره له لای نالی و له
نهمې ئيسلامه مووی پوژه لات به و پارچه شيعره
ده ووتې که ژماره د تپه شيعره کانی، نيوه د تپه
په کم و نيوه د تپه دووم (سدر و عه جز) له پېنچ
د تپه کمتر نمن، تپه به زوری تم جؤره شيعره له
حهوت د تپه، يا نو د تپه، يا دوازه د تپه پتک د تپه،
هه نندې کس د تپه په ننه هه زده و تا به ست
د تپه ش. نه گهر ژماره د تپه شيعری غه زل له مې
تپه بکا قه سیده بې د تپه. له رووی کيشه وه
پتې موی ده ستوره کانی کيشی عمرو و ده کا،
هه رچی قافيشه له سر سيستمی په کيه تی قافيه
به پتوه ده چي.

همموی بهسهریه‌کهوه، دووه‌میل دپړه درټه‌کان به‌تمیا، سیمه‌میا دپړه
کورته‌کان به‌تمیا. هم کاره دپاره وه‌ستاییکی پتو‌سته، شاعیری به
ده‌سه‌لات نه‌ی ناتوانی هم بابه‌ته هونه‌ره کلاسیکیه به‌به‌ره‌می شاعری
خوی به‌خشن.

موس‌ته‌زاده‌که هم دپړانه ده‌ست یی ده‌کا:

ته‌ی تازه‌جه‌وان پیرم و‌ثو‌فتاده‌و و‌که‌وتووم
تاماره‌حه‌یاتم
ده‌ستی به‌ره‌ده‌ستی شکسته‌م که له‌ده‌س چووم
قوربانی وه‌فاتم
تو‌یووسفی نه‌و حوسنی له‌سهر میسری جینانی
من پیرم و‌فانی
له‌م کولبه‌یی ته‌حزانه نه‌زیندووم و نه‌مردووم
هر و‌ا به‌ته‌ماتم

۴- تاک (فرد): بریتیه له‌دپړه شاعریک (له‌نیوه‌ی دپړی یه‌که‌م و
نیوه‌ی دپړی دووه‌م) پتک هاتووه. هم بابه‌ته شاعره بو‌قه‌سیکی
نه‌سته‌ق یا په‌ندیکی پیشینان یا بیریکی فله‌سفی یا وینه‌یکی جوان
بوژن و‌دلدار و وه‌سفی سروشت دادهنری.
نالی له‌م جوړه شاعره ته‌نیا (تاک) یکی هه‌یه:

سه‌وتی نه‌غمه‌ی بلبله یا چه‌چه‌ه‌ی خرخالیه
ده‌نگی سوله یا له‌ژیر پتی ناله‌نالی (نالی) یه

ته‌رکیبی ناوه‌وه‌ی شاعری نالی

شاعری نالی و هممو شاعری کلاسیکی نیسلا‌مه‌وی له‌رووی
پروخساری ناوه‌وه‌ی هم ته‌دکارانه‌ی خواره‌وه‌ی هه‌یه:

۱- دپړه شاعری غه‌زل یا قه‌سیده ده‌کړی به‌دوو پارچه: یه‌که‌میان نیوه
دپړی یه‌که‌م (سه‌در) و دووه‌میان نیوه دپړی دووه‌م (عه‌جزای یی
ده‌وو‌ترئ).

۲- غه‌زل یا قه‌سیده یا هر بابه‌تیک تری شاعر له‌رووی کیشه‌وه له
یه‌که‌مین دپړه شاعره‌وه تا دوا‌یی همموی له‌سهر یه‌ک کیش ده‌بن،
کیشه‌کان پتپه‌وه‌ی عه‌رووز ده‌کن، به‌لام له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ده‌توانری به
پتوانه‌ی سیلاب (که‌رت) بکیشرین به‌تایه‌تی ته‌و شاعرانه‌ی له‌سهر کیشه
سو‌که‌کانی عه‌رووز دانراوون، وه‌کو ناشکرایه له‌شاعری کلاسیکی کوردی
نیسلا‌مه‌ویدا به‌زوری ته‌و کیشه سو‌که‌نه به‌کارده‌هینری، چونکه
له‌گه‌ل زمانی کوردی ده‌گونجین.

۳- هه‌ندئ جار نالی دپړی شاعر ده‌کا به‌چوار که‌رت، واته هر نیوه
دپړئ ده‌کا به‌دوو که‌رت، دوا‌یی هممو که‌رت‌کان وه‌ستانیان تیدا ده‌بن
و له‌سهر یه‌ک قافیه ده‌بن. واته نیوه دپړی یه‌که‌م دوو قافیه‌ی ده‌بن، وه
نیوه دپړی دووه‌میش دوو قافیه‌ی ده‌بن، دوو قافیه‌که‌ی نیوه دپړی
یه‌که‌م و قافیه‌ی یه‌که‌می نیوه دپړی دووه‌م له‌سهر یه‌ک کیش و یه‌ک
ده‌نگ (تیب، حه‌رف) ده‌بن، وه قافیه‌ی دووه‌می نیوه دپړی دووه‌م
ده‌بن‌ته قافیه‌ی نه‌چینه‌یی شاعره‌که، وه‌کو له‌م غه‌ره‌له‌ی لای خواره‌وه
ده‌سینری:

به‌ره‌می شاعری نالی ته‌وه‌ی نیستا له‌به‌رده‌ستماندایه و ناگاداریمان
لئی هه‌یه له‌زیاتر له‌سه‌د پارچه غه‌زل پتک هاتووه، هه‌ندئ له‌م
غه‌زه‌لانه ته‌وانه‌ی ژماره‌ی دپړه‌کانیان سی یا شمش یا هه‌شت دپړ یی،
بن گومان هم شاعرانه ناتمواون، له‌وانه‌شه هه‌ندئ له‌م غه‌زه‌لانه له
بنجدا قه‌سیده بن و ژماره‌ی دپړه‌کانیان له‌دوا‌زه زیاتر بو‌وبن و به
درټایی روژگار هه‌ندئ له‌دپړه‌کانی که‌وتبن.

۱- قه‌سیده: له‌هممو روویکی پروخساره‌وه وه‌کو غه‌زل وایه،
ده‌توانین غه‌زه‌لی درټی یی بلتین، به‌راستی هم بابه‌ته شاعره غه‌زه‌له،
به‌لام که‌ ژماره‌ی دپړه‌کانی زور بن قه‌سیده یی ده‌وترئ.

به‌ره‌می نالی له‌م جوړه شاعرده‌که‌مه، ژماره‌ی هممو قه‌سیده‌کانی له
ژماره‌ی په‌نجده‌ی هه‌ردوو ده‌ست تیناپه‌ری. له‌مانه درټترین قه‌سیده‌ی ته‌و
دوو (ته‌عت) هه‌یه که‌ بو‌پتخمه‌به‌ری وتوو، یه‌که‌میان (ته‌ی ساکینی...) له
۶۸ دپړه شاعر و دووه‌میان (ته‌لا ته‌ی نه‌فسی...) له ۷۴ دپړه شاعر
پتک هاتووه. هه‌روه‌ها ده‌توانین له‌قه‌سیده به‌ناوبانگه‌کانی نالی ناوی
قه‌سیده‌ی (قوربانی تو‌زی ریگه‌تم...) (۴۳ دپړ) و (مه‌ستووره که‌
حه‌سناو و ته‌دیه...) (۴۹ دپړ) به‌ین.

۲- موس‌ته‌زاد: جوړه هونه‌ریکه له‌غه‌زل، شاعر نیوه دپړه شاعریکی
کورت ده‌خانه‌سهر هممو نیوه دپړه شاعره درټه‌کان، له‌به‌ره ته‌وه‌یه
موس‌ته‌زادی یی ده‌لین، واته غه‌زه‌لنک شتی زیادی ده‌خریته‌سهر. نالی له‌م
جوړه هونه‌ره ته‌نیا موس‌ته‌زادیک له‌دیوانیدا هه‌یه. بینای ته‌ندازیاری
موس‌ته‌زاده‌که هم جوړه‌یه:

غه‌زه‌له‌که له‌تو دپړه شاعر پتک هاتووه، یه‌کیتی کیش و قافیه‌ی
تیدا‌یه. له‌رووی کیشه‌وه له‌سهر به‌حری همزه‌جی عه‌رووز ریک خراوه،
قافیه‌ی ده‌نگی (میم) ه (که‌وتووم، چووم، مردووم...) هتد) هه‌رچی
غه‌زه‌له‌که‌ی دیکه‌یه ته‌ویش شاعریکی تو‌دپړه شاعریه، به‌لام دپړه‌کانی
کورتن (مفعول - فعلان)، ته‌مش له‌سهر یه‌ک کیش و یه‌ک قافیه‌یه، قافیه‌ی
ده‌نگی (میم) ه (حه‌یاتم، وه‌فاتم، به‌تماتم...) هتد) فیتر دپړه شاعر درټو
کورته‌کان به‌یه‌کتریه‌وه لکیندراون و به‌سهر یه‌که‌وه ده‌خو‌یرته‌وه. به‌م
چه‌شه موس‌ته‌زاده‌که ده‌توانری نه‌سن جوړ به‌خو‌یرته‌وه. یه‌که‌میان

سۆفی چیه نیشی تۆ هر کایه چه شیشی تۆ
عاشق و هکو ریشی تۆ ههوساری لهکن پهشمه
چهند واسیعه ئەم زیهنه ئەفلاکی تیدا پهههه
ئەجیالی له لا عیهنه ئەدواری لهکن پهشمه
(نالی) که قەدەح نۆشه مهستانه و سهرخۆشه
خامۆش نه مههه پۆشه ئەسعارى لهکن پهشمه

بۆ دیارکردنی نرخى هونەری ئەم غەزەلە له پرووی ئاواز و ریتەمەوه و
کاریگەری بەسەر گوێی مۆسیقییەوه له بابەت وێنەى بیناسازی دەرەوهی
شێعرەکه دەتوانی بەم جۆرەش تۆمار بکړئ:

سۆفی چیه نیشی تۆ
هر کایه چه شیشی تۆ
عاشق و هکو ریشی تۆ
ههوساری لهکن پهشمه
چهند واسیعه ئەم زیهنه
ئەفلاکی تیدا پهههه
ئەجیالی له لا عیهنه
ئەدواری لهکن پهشمه
(نالی) که قەدەح نۆشه
مهستانه و سهرخۆشه
خامۆش نه مههه پۆشه
ئەسعارى لهکن پهشمه

۴- یەکن له ئەدگار و خاسیەتە هەرە گرنگەکانی شیعری نالی بەگشتی
ئەوێه هەر دێرێکی له مانادا سەرەخۆیه، واتە گیانی چیرۆکی و زنجیرە
بیری بەستراو پەیکەرە کەمە، هەر ئەوەش بۆتە هۆی ئەوەی شێعرەکانی پاش
و پێش بخزێن. ئەگەر هەندێ دێرە شێعر لە غەزەلیک یا قەسیدەینکدا بکەون
هەست بەیۆشایی چینگەى ناکرێ، بۆیه هەر دێرە شێرێک له شیعری نالی
دەشێ بێن بە وتەینکی جوان، یا قەسەینکی نەستەق، یا وێنەیکى ڕەنگین.
لەگەڵ ئەوەشدا له هەندێ له غەزەلەکانی نالی و بەتایبەتی له قەسیدەکانیدا
هەست بە زنجیرەى بیر واتە بەسەر هات و گێڕانەوهی رووداو دەکړئ.
رووداوێک زۆرین بەیەکتری دەبەسترێمەوه و حیکایەتیکان لێ دروست دەین.
واتە ئەم چیرۆکانه گیانی شێریان تیدا هەیه.

۵- له زۆریه غەزەل و قەسیدەکانی نالی بە پێی دەستووری شیعری
کلاسیکی له دێری دواییدا نازناوی شاعیر تۆمار دەکړئ. بە زۆری
ناوەڕێکە له دێری دوایی شێعرەکه دەین. ئەوەی ئێرەدا پێویستە بوترێ له
هەموو دیوانی نالیدا تەنیا چەند غەزەل و قەسیدەینیک شاعیر نازناوی
خۆی نههێناوه. ئێمه وا بۆی دەچین ڕەنگە شاعیر لەم شێعرانەشدا نازناوی
خۆی هێنا بێ، بەلام ئەو دێرە شێعرانە کەوتین.

کێشى شیعری نالی

نالی پێرەوی شیعری کلاسیکی ئیسلامەوی کردووه له پرووی کێشەوه،
هەموو شێعرەکانی بەبەحرى عەرۆزى کێشاوه، لەوانه بەشى هەرە زۆرى
غەزەلەکانی لەسەر کێشى هەمەج و هەندێ لەو کەمتر لەسەر کێشى ڕەمەلن.
له کێشى موزاربع هەشت غەزەلی هەیه، له کێشەکانی ڕەجەز و بەسیت و

تەویل له هەریەکیان غەزەلیکی هەیه.

لەناو قەسیدەکانی شاعیردا پێنجیان لەسەر کێشى هەمەج، له کێشى
موزاربع و ڕەمەلندا له هەریەکیان دوو غەزەلی هەیه، تاکە قەسیدەینیکیش له
کێشى موجتەسه (مجتث)، موستەزاده تاقانەکش لەسەر کێشى
هەمەجە، هەرچی تاکە دێرە شێعریەکهى شاعیریشە لەسەر کێشى
ڕەمەلە.

قافیە‌ی شیعری نالی

غەزەل یا قەسیدە لە ڕووی قافیە‌وە، نیوێ دێری یە‌کەم و نیوێ دێری دوو‌هەمی دێری یە‌کەم لە‌گەڵ نیوێ دێری دوو‌هەمی هە‌موو دێرە‌کانی شیعەر تا دوا‌یی لە‌سەر یە‌ک قافیە دە‌بن.

قافیە لە‌ لای نالی و شاعیرانی دوا‌ی ئە‌و دە‌کری بە‌دوو بە‌شە‌وه:

١- قافیە‌ی سادە: ئە‌و ڕیزە و شانە‌یه‌ که‌ تێبێ (دە‌نگی) هەر دوا‌یی، واتە یە‌ک تێب یا دوو، یان سێ، یان چوار، یان پێنج وە‌ک یە‌ک دە‌بن، بە‌مە‌رجێ ئە‌م تێپانە‌ له‌ بزوین و بێ دە‌نگ پێک هات‌بن، ئە‌گەر له‌ شیعری نالی ورد بێ‌نە‌وه دە‌بینین قافیە‌ی وای هە‌یه‌ تە‌نیا لە‌سەر یە‌ک تێب دامە‌زراوه، وە‌کو (ا)، (ۆ)، هێ واهی هە‌یه‌ لە‌سەر دوو تێب، وە‌کو (شا)، (ار)، لە‌سەر سێ تێب، وە‌کو (ادا)، (ارم)، لە‌سەر چوار تێب، وە‌کو (ینتە)، (سە‌ندی)، لە‌سەر پێنج تێب، وە‌کو (ایتە‌که)، (ایه‌وه).

٢- قافیە‌ی قورس: هە‌ندێ شیعری نالی قافیە‌یان ب‌ریتیه‌ له‌ وشە‌پێک، یان ر‌سته‌پێک، یان نیوێ ر‌سته‌پێک له‌ هە‌موو دێرە شیعەرە‌کاندا وە‌کو خۆی دووبارە‌ دە‌پیتە‌وه، پێش ئە‌و قافیە‌یه‌ قافیە‌پێکی دیکە‌ی ئاسایی هە‌یه‌ وە‌کو ب‌لێ ئە‌مه‌ قافیە‌ی یە‌کە‌مه، ئە‌وه‌ی تر قافیە‌ی دوو‌هەمی، یا دە‌توانین (پاش قافیە‌) شی پێ ب‌لێین. بە‌م جۆرە قافیە‌ی یە‌کە‌می ئە‌م بابە‌ته‌ شیعەرانه‌ وە‌کو قافیە‌ی سادە‌وایه‌ و له‌ هە‌موو شیعری کلاسیکیدا هە‌یه‌ وە‌کو له‌ پێشە‌وه‌ یانمان لێ‌وه‌ کرد.

ئێ‌تر دە‌کارێن زاراوه‌ی قافیە‌ی قورس بۆ ئە‌م جۆرە شیعەرە‌ بە‌کار ب‌ی‌نین. لای نالی ئە‌م جۆرە قافیە‌یه‌ زۆرە، وە‌کو لای حواره‌ وە‌کە‌وته‌ ڕوو:

(أ) قافیە‌ی یە‌ک وشە‌یی، وە‌ک بە‌کارهێنانی ناو، وە‌کو (باز)، (کچ)، یان پاشکۆکانی ناو، وە‌کو (ئە‌زا)، (من)، (قوربان)، یان فرمان، وە‌کو (دە‌کا)، (بوو)، (هە‌یه).

(ب) قافیە‌ی ر‌سته‌ و ر‌سته‌ی ناتە‌واو، وە‌کو (ئە‌مشە‌وا)، (بە‌بوو)، (لە‌کن)، (پە‌شمە)، (موجەررە‌دێ)، (زولفە‌یسی)، (دە‌وی)، (نە‌ما‌باس)، (نیه‌ باس)، (دە‌خۆم)، (نادە‌م)، (بێ تۆ)، (بە‌عە‌بە‌س).

لە‌واته‌یه‌ بە‌رە‌هە‌می نالی لە‌مه‌ زیاتر بوو بێ و ئە‌و بە‌رە‌هە‌می له‌ دیوانی نالیدا چاپ کراوه‌ ڕە‌نگه‌ هە‌مووی نە‌بن. بە‌لگه‌ بە‌ دە‌ستە‌وه‌ هە‌یه‌ بۆ ئە‌م کە‌موکۆپییه‌:

١- شاعیرە‌ کلاسیکە‌کانی قوتابخانە‌ی ئیسلامە‌وی هە‌ولیانداوه‌ بە‌شی هەرە‌ زۆری تێپە‌کانی (دە‌نگە‌کانی) ئە‌لفویتی کوردی و عەرە‌بی بکە‌ن بە‌ قافیە، ئە‌م ڕووه‌ مه‌لای جزیری (١٥٦٧-١٦٤٠) له‌ پێش نالی و ئە‌حمە‌د حە‌مدی ساحیتی‌ر (١٨٧٨-١٩٣٦) له‌ دوا‌ی نالیدا بە‌شی زۆری ئە‌و دە‌نگانە‌یان کردووه‌ بە‌ قافیە‌ی شیعەرە‌کانیان ئە‌م لایە‌نە‌وه‌ دە‌وله‌‌مە‌ند بوون، بە‌لام له‌ دیوانی نالیدا قافیە‌ی هە‌ندێ تێبێ ئە‌لفبای کوردی و عەرە‌بی وە‌کو (پ، ج، خ، د، ش، ص، ض، ظ، ع، غ، ف، گ، ل) نابینرین، ڕە‌نگه‌ قافیە‌ی ئە‌م هە‌موو دە‌نگانە‌ یا هە‌ندێکیانی هە‌بووبێ بە‌لام و ب‌ووبن.

٢- بە‌پێی دە‌ستووری شیعری کلاسیکی کۆن زۆرە‌ی شاعیران له‌ بابە‌ت ناوه‌ڕۆکە‌وه‌ شیعری مونا‌جات (ئێ‌لاهیه‌یاتیان) هە‌یه، تە‌نانه‌ت دیوانە‌کانیان بە‌م جۆرە شیعەرە‌که‌نە‌وه، کە‌چی لای نالی دوو قە‌سیدە‌ی نە‌عت (مە‌دح و ستایشی پێشە‌مه‌ر) ی هە‌یه، کە‌چی مونا‌جاتی نییه‌. ڕە‌نگه‌ بیرمان بۆ ئە‌وه‌ بچێ له‌ نە‌عتە‌کانیدا هە‌ست بە‌وه‌ دە‌کری مونا‌جاتی تێدا بێ، بە‌لام ئە‌مه‌ ئە‌وه‌ ناگە‌یه‌نین شاعیر شیعری مونا‌جاتی نە‌وت‌بن.

له‌بابە‌ت ڕووخساری شیعرو هونەرە‌کانی دیکە‌ی شیعری کلاسیکیه‌وه‌ نالی هە‌ندێ لایە‌نی پشتگوێ خستوه‌ و له‌ دیوانی شیعریدا تە‌رجیع بە‌ند و تە‌رکیب بە‌ند و چوارین و هێ دیکە‌ش بە‌رچاو ناکه‌ون. ئێ‌نجا ئە‌گەر له‌ دیوانی نالیدا تە‌نیا چوار پێنکی فارسی هە‌بن، ئە‌مه‌ ئە‌وه‌ ناگە‌یه‌نین چوارینی بە‌ زمانی کوردی هە‌یه. ئێ‌مه‌ باس له‌ نالی دە‌کە‌ین وە‌ک شاعیرێکی کورد.

٣- دیوانی نالی سەرچاوه‌پێکی دە‌وله‌‌مە‌ند و له‌بارە‌ بۆ ڕوونکردنە‌وه‌ی هە‌ندێ لایە‌نی ژبانی تایه‌تیی خۆی له‌ نیشتماندا، کە‌چی ئە‌و دیوانە‌ ناتوانێ ترووسکاییه‌یک بخاته‌ سەر ژبانی ئە‌م شاعیرە‌ له‌ شام و ئە‌سته‌موول که‌ زۆر گرنگه‌ بۆ ناسینی شاعیر. ئە‌و ماوه‌ کە‌مه‌ی له‌و دوو جێیه‌ ژباوه‌ له‌واته‌یه‌ شیعری وت‌بی بە‌لام له‌ناوچوو بێ، وە‌کو گە‌لێ له‌ شیعەرە‌کانی حاجی و شاعیرانی کوردستانی باکوور، بە‌لام لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا شیعریکی کە‌می حاجیمان پێ گە‌پشتوه‌ له‌ ئە‌سته‌موول یادی کوردستانی کردۆته‌وه.

سەرچاوه‌: کتێبی "میژووی ئە‌ده‌بی کوردی - بە‌رگی سێهە‌م، د. م‌ارف خە‌زە‌دار" چاپی دوو‌هەم، دە‌زگای ئاراس ٢٠١٠.

ماتم، وه کوزولفهینی سییه، گرتی سهراپات
پۆشی له روخت تهعبیهیی بهیدهق و شامات

تاقانه یه تیمی خهله فی ناخری نیسان!
تو خوش بی، سهدهف بوو به فیدات، دووری له نافات

بۆ فموتی سهدهف حه یفه برژیی دورهری نه شک
زایع مه که دور دانه به غارات و خه سارات

دیدت وه کوگول سووره، پری شه بنمی نه شک؟
یا لالهیی پر ژالهیه دوو نه رگسی شه هلات؟

بۆ گریهیی تۆرنگه منیش هینده بگرینم
گه وه برژینین به بوئندی قه و بالات

لاکین نه مه دونیا، گه هێ سووره، گه هێ شین
لایسال من عاش، و من مات، و من فات؟!

به سگریه بکه بۆ پودهر و بابی حیجاب
بێ بابیی تۆ مووریسه بۆ وه سل و مولات!

بێ بابیی تۆ بۆ من و تۆ بابی فوتووحه
بێ بابیی تۆ خواستهیی من بۆ به ناوات

بێ بابی مورادی من و تۆ بوو به ته مه ننا
بێ بابی دوغایی من و تۆ بوو به مونا جات

نهو بابە که فتح و زه فەری قەلعمیه قەلعی
با قەلعی بکا زەلزەلەیی هازیمی لە ززات

نهو پیری خەرهف، نافەتی مەردییو سەفا بوو
تۆ شوخ و جوان، دوور بی لە نافات و خەرافات

نهو فەوت و وه فاته سەبەبی عەهد و وه فاته
چوو ساعیقەیی بەردی عەجووز و، گۆل و مل هات

گۆل تاجی لەسەر ناو، چەمەن مەخمەلی پۆشی
هات موژدە که خەلعت گەییە بەر بە موهابات

هات زەمزه مەیی بولبول و ناوازی قومی
هات بادی سەبا، دین و دەچن عەرعر و بانات

نەجم و شەجەر و نەرگس و نهواری شگۆفە
جیلوهی چەمەن، یەعنی زەمین بوو بە سەماوات

ماوهرده لەسەر خەرمەنی گۆل عەترفشانە،
یا ناوی حەیاتە: عەرەقی وردی موحەییات!

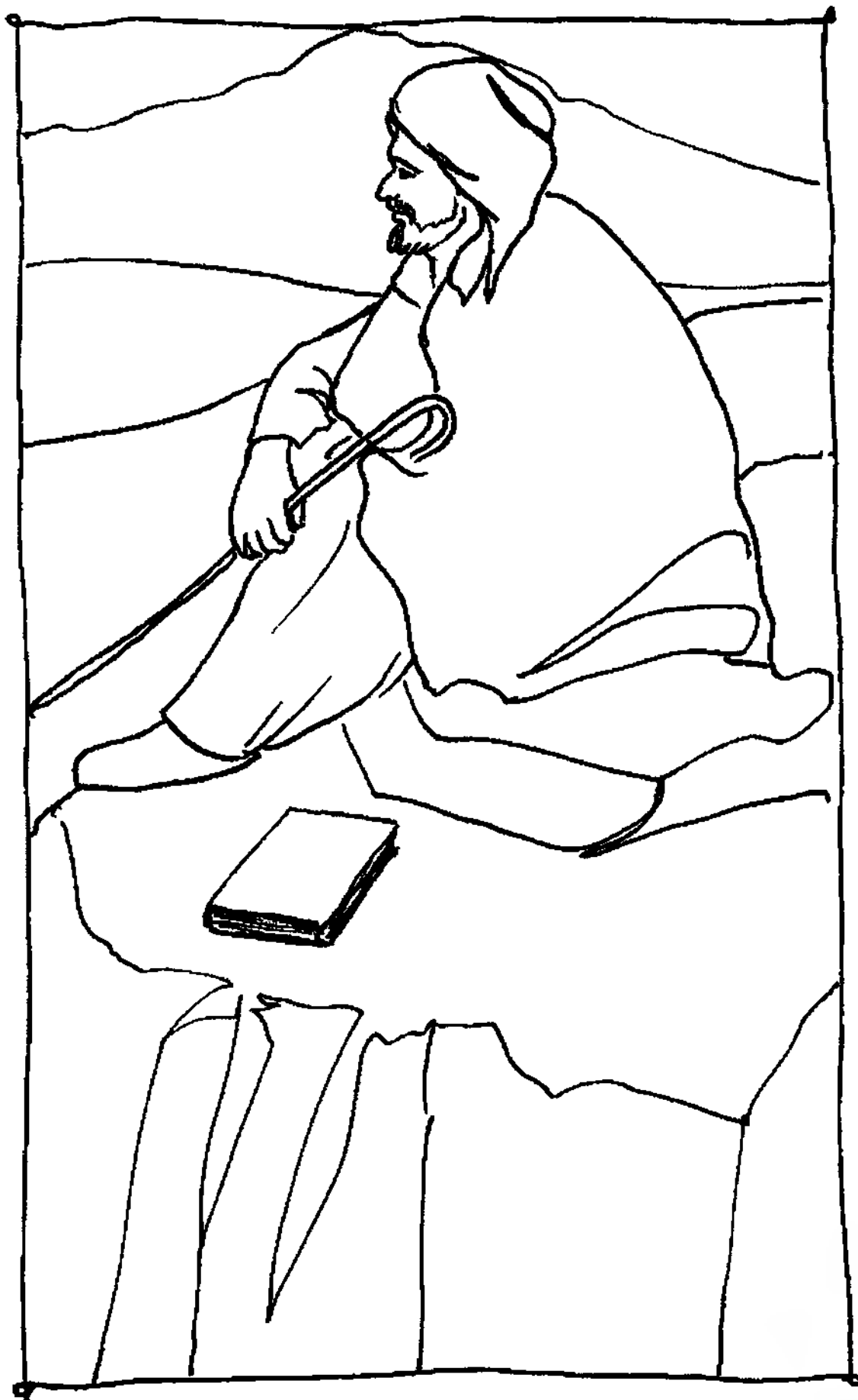
گۆلشن وەکو بەزمیکە که ناحادی هوزاری
بۆ تاقە گۆلنکی گەییە رۆتەیی مینات

تۆ باقییەیی ساقییەیی سەحنی چەمەن بە
مەیدان هەموو مەی دانە بە کاسات و بە تاسات

نالی یەک و نهو کەس که تەمامی غەزەلی بیست
مەعلوومی بوو زۆر و کەمیی خاریقی عادات

ل: ١٣٧

شێعرەکان لە دیوانی نالی لێکۆڵینهوه و لێکدانەوهی مەلا عەبدولکەریمی
مودەریس و فاتح عەبدولکەریم وەرگیراون، تەنیا هێما نۆ لاپەرەکان کراون.

تەنی رازی به خەشین پۆشیی و وهک شیر و شوتور
بێ نیازە له برێشم تەنی یو پیلەتەنی

گوتم ئەی قیبلە قوزە! بۆچی به تەحریری حەریر
راغیبی لیسی عەجەم، تاریکی بەرگی یەمەنی؟

گوئی تاجی عەرەب و، ئالی عەبا فەرموویان:
عەیبە تەن پەرورەری یو نەرمی یو نازک بەدەنی

ئێمە مەردین و هەموو شیرێ خەشین پۆشی مەساف
کرمی قەز هەرچی تەنی، بو تەنی نیسوانی تەنی

قەز، برێشم، کە حەرامە لە رەجول، ئەک نیسوان
سوونەتی شەرە، ئەگەر تابیی ئەهلی سونەنی

تەرکی نارایشی تەن نەقدی رەواجی عەرەب
تۆ عەجەم، مەردی موزەخرەف تەنی یو قەلبەزەنی

میلەتی کورد و عەرەب هەردوو یەکە تەفرەقە بوون
لە جەفاو و میحەنی مولکی (سەبا) و یەمەنی

وەکو ئەو کرمە لە نێو قویبەیی نەبریشمدا
عاقیبت مۆردەیی یەنسی عەمەل و بێ کەفەنی

چونکە ئالی! لەسەر ئەم نەرزە عەریبی وەتەنی
هەستە باری مەدەنی بە، مەدەنی بە، مەدەنی

ل: ٦٦٧

قەدری من چەندە لەلای دەولەتی دنیایی دەنی،
قەدری ئەو کەمتر و، هەردوو لە غەمی یەکلای غەنی

تاغیی و باغیی و باغی گول و نەیرەنگ و فەنی
شاد و شادابە بە گول ناتەشی یو نارهوونی

هێندە دل خۆشە لەبەر سەبزی یو دار و دەوونی،
کە دەرهەقی وەکو شاخ و فەنەن و نەستەرەنی

لە خەزان بێ خەبەر بەرگی بەهار و چەمەنی
بێ بەقایی گول و سەرو و سەمەن و یاسەمەنی

فەلەکی میهر مەهی، وەقتە تەواو بێ زەمەنی
کەوگەبەیی نەنجومی یو دائیرەیی نەنجومەنی

خوانی نەلوانی زەمین و سەفی سینی و سەحەنی
تەشت و تاس و تەبەق و لەنگەر و شەمع و لەگەنی

من وەکو رەعدم و تۆ وەک گول و سەبزی دیمەنی
من دەگریتم و دەنالیتم و تۆ پێدەکەنی

ئەی دەراتوو لە دو مەجرایی دو میزایی مەبال
مەبە بادی وەکو خەرزێ بە هەوای کێر و مەنی

ساقی! وەرە، مە‌ی‌خانە‌یی دڵ‌ کۆنە‌ رە‌حیقی
گەر‌ مایلی تە‌وفی حەرە‌م و بە‌یتی عە‌تیقی!

یە‌ک رە‌نگم و بێ‌ رە‌نگم و رە‌نگین بە‌ هە‌موو رە‌نگ
بە‌م رە‌نگە‌ دە‌بێ‌ رە‌نگ‌ پ‌ژێ‌ی عی‌شقی حە‌قیقی

مرواریبی نە‌شکم وە‌کو یاقوو‌تی، رە‌وانە
ساقی! ب‌دە‌ لە‌و لە‌ع‌لە‌ شە‌رایێ‌کی عە‌قیقی..

دائیم لە‌ حە‌زە‌ردا سە‌فە‌ریی بە‌.. لە‌ وە‌تە‌ن‌دا
غوربە‌ت‌ کە‌ش و ع‌اجز بە‌، نە‌گەر‌ نە‌ه‌لی تە‌ریقی

خە‌لقی کە‌ هە‌موو کۆ‌دە‌کن و بە‌ستە‌ زو‌بانن،
با بێ‌ن و لە‌ "نالی" بێ‌یە‌ن شیع‌ری سە‌لیقی

ل: ٦٥٥

رڼگ و نه سهری شورشی له علی نه مینه
نهم نه شککه که بهم سووریو سویرییه ده پیزم

بی نییه تی تم قییلی ده مت عاتیله پوژووم
بی حه زره تی میحرابی برقت باتیله نو یزم

نالی "وه کو لاله که شه هیدی غم و داغه
لهم باغه بهر موو که نه ویش لیتره ده نیزم

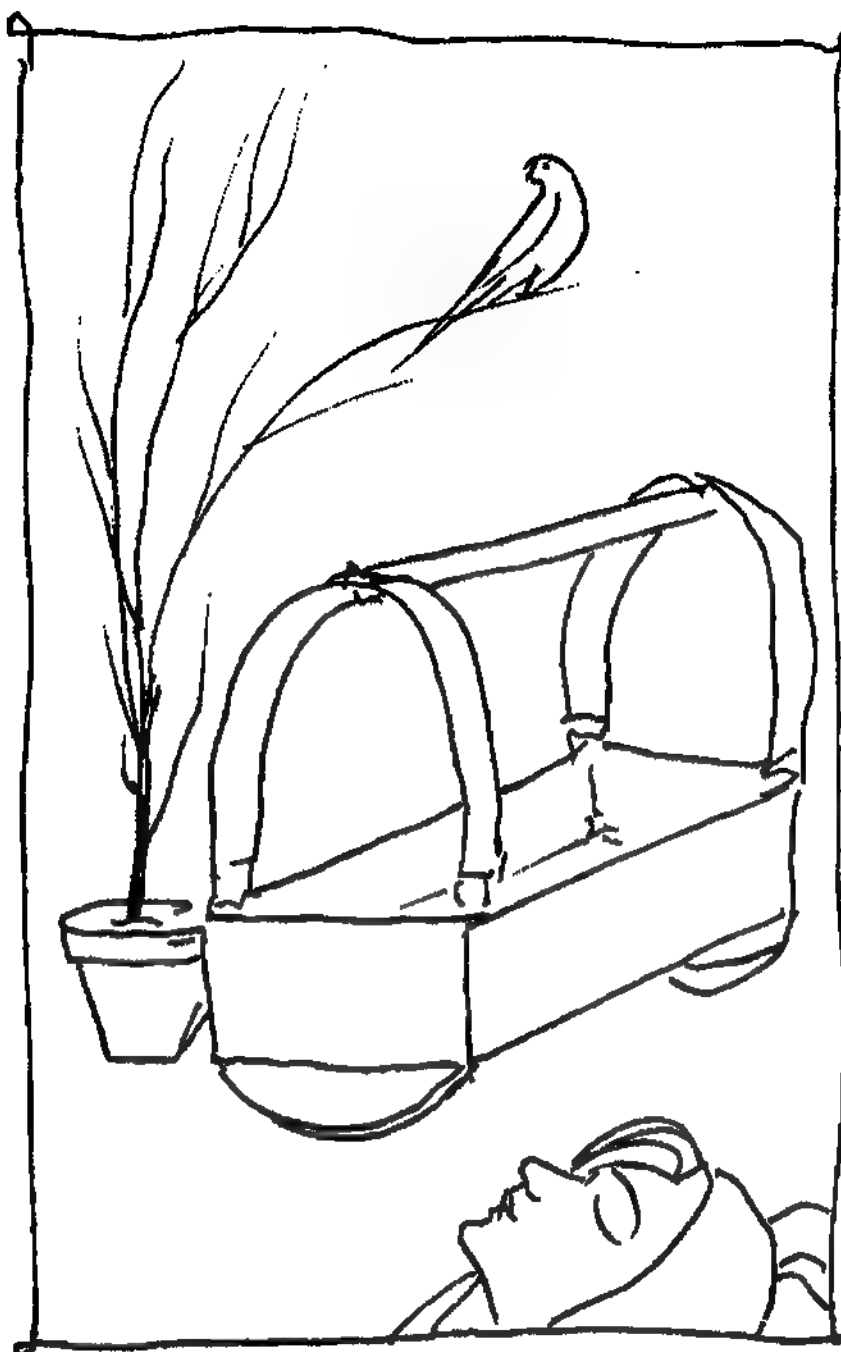
ده وړانییه، وهک هیله کی سهودا، سهری گیزم
بویه به ده قیقی مه سهله ههرچی ده بیزم

ههر پهر چه م و پیتشانییه فیکری شه و پوژم
ههر گه ردهن و زولفه نه مه لی دوور و دریزم

بی دیده و دیداری، ههموو خو ینه ده گرینم
یه معنی گول و نه رگر که نه بی، لاله ده نیزم

ل: ٢٧٦

عومړيکه به ميزالې لږدهب توحفه فروشم
زورم وت وکس ټپي نه گه يې، نيسته خه موشم

له وگړدهن و عيقله که پره گړدهن و گوشت
به و پښه که نارم که پره دامهن و کوشم

وهک تورپه يې پښچيده يې تو ساغ و شکسته م
وهک نه رگسي نادیده يې تو خوش و نه خوشم

سمرخوشي شهرابي ده مي تو بووم و، نه مي ستاش
قوربان، سمری تو خوش، که نه ماوه سمری خوشم!

شيتخي يو سمرابا ده لک و رپوي ده پوشي
نالی م و به رووتی له هه موو ديده ده پوشم

هەر چه‌نده که عومری خضر و جامی جه‌مت بوو
چونکه نه‌مه‌لت زۆره، چ عومریکی که‌مت بوو!

نهی جامیعی دونیاو و قیامه‌ت به‌ خه‌یالات
نمو رۆژه که‌مردی، نه‌ نه‌وت بوو و نه‌ نه‌مت بوو!

بیزاره له‌ تۆ نیسته، هه‌ماغۆشی عه‌دووته
دونیا، که‌ دوینی حه‌ره‌می موخته‌ره‌مت بوو!

دوینی چ بو ده‌تدا به‌ زوبان لافی که‌رامه‌ت؟!
نهمپۆ نه‌ ده‌مت بوو، نه‌ ده‌مت بوو، نه‌ ده‌مت بوو!

عومرت نه‌فه‌سیکی که‌ هه‌موو عالمی دینا
بهره له‌ غه‌میدا که‌ هه‌موو سه‌رفی غه‌مت بوو

وه‌ک شه‌لته‌ په‌ین گه‌ه پر و گه‌ه خالییه‌ به‌طنت
سه‌وم و نه‌مه‌لت باعسی نه‌فس و شه‌که‌مت بوو

"نالی" چیه‌ وایسلی جو‌عه‌ل غه‌رقی شیاکه‌ی،
خۆ تۆ به‌ حیسابی وه‌کو په‌روانه‌ شه‌مت بوو!

ج: ۳۶۷

جۆشش و تابه له نێو دینهی گریانمدا
چ تهنووریکه له تهنوورهی توفانمدا

شهبههی زوئقی شهبهه گۆنهیه، پرووگمردانی
به سهری نهوکه به سهودا سهر و سامانم دا

شهره و تابش و بارش له ده می ره عدی بههار
نه سهری سۆزشی گریانه له نهفغانمدا

تۆکه حۆریت، وه ره نێو جهننه تی دیدهم. چ ده کمی
لهم دلای پر شهره و سینهی سۆزانمدا!

قیمه تی ماچی دووسه د کیسهی ساغه و، نیمه
غیری یه ک کیسهی سه د پاره له گیرفانمدا

شیره یی جانه وتم یا مه یه! چا بوو فمر مووی
عه کمی له علی له بی مهر جانه له فنجانمدا

به حبسی سیر پر ده هه منی نوقته به نوقته بگم تیی
سهری مووی نییه ب نوقته له دیوانمدا

تاللی، نهو نوقته کهوا بوو به نیشانهی چاوی
من له سه فحهی روخی نهو دولبه ره نیشانم دا

قورباني تۆزی ريښه تم نهی بادی خوش مروور!
نهی په يکي ښاره زه به هم مو ښاري (ښاره زوور)!

نهی لوتغه که ت خه فيو هه ووا خواه و هم مده مه!
وهی سروه که ت به ښاره تی سر گوشه یی حوزوور!

نهی هم میزاجی نه شکي تم و گهر می عاشقان:
توفانی دیده و و شهره ری قهلی و هک ته نوور!

گاهي دهی به په روح و ده که ی باوه شینی دل
گاهي دهی به دم ده ده میتی ده می غوروور

مه حوی قه بوونی خاتری عاتر شه میمه
گهر دی شمال و گیزی جهنوب و کزه دی ده بوور

سووتا په واقعی خانه یی سه برم، دل و ده روون
نه یماوه غیری گوشه یی زیکریکی یا سه بوور

هم هم عه نانی نا هم و، هم هم پیکایی نه شک
رحمی بهم ناه و نه شک به که، هه سته یی قوسوور

وهک ناهه کم دهوان به هه تا خاکی کوی یی یار
وهک نه شک کم دهوان به هه تا ناوی (شیوه سوور)

به و ناوه خوت بشو له کودووراتی سر زه مین
شاد بن به وه صلی یه کدی: که تقوی تاهیر، نهو ته هوور

نه مجا مه وه سته تا ده گه ییه عه یی (سر چنار)
ناویکه پر له نار و چنار و گول و چنوور

چه شمیکه میسلی خور که له سه د جی، به پو شنی
فهو رانی، نووری سافه له سر به ردی وهک بلوور

یا عه‌کسی ناسمانه له ناوێنه‌دا که‌وا
نه‌ستیره‌کانی رابکشین وه‌ک شه‌هایی نوور

یا چه‌شمه‌ساری خاتری پر فیزی عاریفه
یه‌نبوعی نووره‌ دابرژینی له‌ کتیری توور

ده‌موت دوو چاوی خۆمه‌ نه‌گهر (به‌کره‌جۆ)یی نه‌شک
نه‌بوايه‌ تیز و یی سه‌مه‌ر و گهرم و سوێر و سوور

داخڵ نه‌بی به‌ عه‌نبه‌ری سارایی (خاک و خۆل)
هه‌تا نه‌که‌ی به‌ خاکی (سوله‌یمانی) یا عوبوور

یه‌عنی ریازی ره‌وزه‌ که‌ تیندا به‌چه‌ن ده‌می
موشکین ده‌بی به‌ کاکۆلی غیلمان و زولفی حوور

خاکی میزاجی عه‌نبه‌ر و، داری ره‌واجی عوود
به‌ردی خه‌راجی گه‌وه‌هر و، جۆباری عه‌ینی نوور

شامی هه‌موو نه‌هار و، فوسوولی هه‌موو به‌هار
تۆزی هه‌موو عه‌بیر و، بوخاری هه‌موو بو خوور

شاریکه‌ عه‌دل و گهرمه‌، له‌ جینگیکه‌ خۆش و نه‌رم
بۆ ده‌فعی چاوه‌زاره‌ ده‌لێن شاری شاره‌زوور

نه‌هلێکی وای هه‌یه‌ که‌ هه‌موو نه‌هلی دانشن
هه‌م نازیمی عوقوودن و هه‌م نازیری نوموور

سه‌یری بکه‌ له‌ به‌رد و له‌ داری مه‌حه‌لله‌کان
ده‌وری بده‌ به‌ پرسش و ته‌فتیش و خواری و پوور

داخۆ ده‌روونی شه‌ق نه‌بووه‌ (پردی سه‌ر شه‌قام)؟!
پیرو فوتاده‌ ته‌ن نه‌بووه‌ (داری پیرمه‌ سوور)؟!

نیسته‌ش به‌ به‌رگ و باره‌ عه‌له‌مداری (شیخ هه‌باس)،
یا یی نه‌واو و به‌رگه‌ گه‌راوه‌ به‌ شه‌خسی عوور؟!

نایا به جمع و دائیره به دهوری (کانی با)،
یاخو بووه به تفریقایی شورش و نوشوور؟!

(سه یوان) نه زیری گونبه دی که یوانه سه بز و ساف،
یاخو بووه به دائیره یی نه نجومی قوبوور؟!

نیستمش مه کانی ناسکه یه (کانیی ناسکان)،
یاخو بووه به مه له به یی گورگ و لووره لوور؟!

نیستمش سوروشکی عیشقی هه به (شیوی ناودار)،
یاخو بووه به سوفیییی و شکی له حق به دوور؟!

داخو دهروونی سافه، گورپی ماوه (تانه جرق)،
یاخو نه سیری خاکه به لیلی ده کا عوبوور؟!

سهریککی خوش له چیمه نی ناو (خانه قا) بکه
نایا ره بیعی ناهووه، یا چایی ستوور؟!

سه بزه له دهوری گول تهره وه ک خه تنی پرووی یار
یا پووشی وشک و زوره وه کوریشی (کاکه سوور)؟!

قلبی مونه مووه ره له حهییانی نازنین،
یا وهک سه قمر پره له ره قییبانی له نده هوور؟!

دهس به نند یانه دین و ده چن سمر و ناره وهن،
یا حه لقه یانه سوفییی مل خوار و مهنده بوور؟!

مه یلی بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه:
نه وراقیان موقه ددیمه یی شینه یا نه سوور؟!

حهوزی پری که نایییی دیده ی منه له وی،
لیناوی دانه ها تووه وهک مه یلی (شیوه سوور)؟!

نیستمش که ناری حهوشه که جینی باز و کهوشه که،
یاری تیایه، یا بووه ته مه عره زی نوفوور؟!

چاوئ بڅه له سه بزه وو سترایی دائیره
جی جیلوه گاهی چاوه که مه نمره یا نه زوور؟

تو خوا فزایی ده شتی فه قینکان نه میسته که ش
مه حشر میساله یا بووه ته (چولی سلم و توور)؟

واسیل بکه عمیری سلام به حوجره که م
چی ماوه، چیی نه ماوه، له هه یوان و تاق و ژوور؟

نهو غاری یاره نیسته پر نه غیاره، یا نه خو
هر غاری یاره، یا بووه ته غاری مار و موور؟

زارم وه کو هیلال و نه حیفم وه کو خدیال!
نایا ده کهومه زار و به دلدا ده که م خوتوور

له م شمر چی دهر دی غور به ته، له م سوزی هیجره ته
دل په نگه یی به ناو و به چاوا بکا عوبوور!

نایا مه قامی روخسته له م بهینه ییمه وه،
یا مه سله حهت تمه ققوفه تا یهومی نه فخی سوور؟

حایی بکه به خوفیه : که نهی یاری سه نگ دل
نالی له شوقی تویه ده نیری سلامی دوور...

هه‌ی که‌ریکم بوو، چ پەیکەر؟ ته‌ی که‌ری هه‌وارز و لیژ
سینه‌یان و مووچه‌کورت و شانه‌به‌رز و گۆی درێژ

بن زك و جه بهت سپى، كلک ئیستر و دامهن سیا
یه ککه تازو، سى بر و، دوو باد و، شش دانگ و دریژ

که لله وهک جه پرده شمرایی پر نیشات و ته پر ده ماغ
شیری نه، ناهوویی به، گورگی سه فەر، قه مچی نه چیژ

مل عه لم، شیرین قه لم، ناهو و شکم، مهیموون قه ده م
سم خر و کلک ئیستر و، مه نزل بر و، عاره ق نه پرژ

زه رق و زه پرایی وه کو خاکستر، نه ممایی غوبار
به رق و به پرایی وه کو پیروزه، لاکین بی کرژ

سم وه کو یه شم و له په شم و تووکی پیندا سه رنگوون
چاو وه کو بیجاده یا دوو شه و چراغی شو عله پرژ

گوئ دریژئ بار و کورتان بهرزو، پالانی بهزین
چوست و وریاتر له گوئ کورتانی پالانی و گیز

قانیعی بایی رهزا و پازی به پووش و درک و دال
سالیکی سه بر و تهحه ممول، بورده بار و هیچ نه ویز

عاقلی بوو ناوی کهر بوو، قاتیعی رنگی سه فەر
خوش سلوک تر بوو له سه و وینداشی ههرزه و گیز و ویز

(صائم الدهر) ی به پوژ، نه ممایی به پوژووی بی نییه ت
(قائم الليل) ی سلوک، نه ممایی سلوکی بی نوژا...

چهنده پیم خوش بوو زوبانی حالی دهیوت "تالیا"
ههر دوو حه یوانین، نه تو گوئ کورت و نه منیش گوئ دریژ

نم تاقمه مومتازه کهوا خاسه سیهی شاهن
ناشووی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن

سهف سهف که دهو هستن به نه زهر خهتتی شو عاغن
حهلقه که دهو هستن وه کو خه رمانه یی ماهن

نهرگس نیگه ه و ساق سهمن، کورته به نه فشه ن
موو سونبول و پروومه ت گول و، هم لاله کولاهن

گولزاری دهر و دهشتن و غیلمانی به هه شتن
ناهوو سهف و، ناتهش به که ف و، تیز نیگاهن

سه حرا به ته جه لیلی ده که نه وادیی نهیمه ن
قامه ت شه جهر و، مه زه هری نه لتافی نیلاهن

گه ه تاوس و گه ه که بکن و، گه ه بقه له موون
گه ه ناتهش و، گه ه شوعله، گه ه دوودی سیاهن

لاله ن به به دهن، نه تله سی نه خزهر که له به رکه ن
نهوره سته گولن، به سته له گه ل ده سته گیاهن

ته نهایی سهمن بهرگی به نه وشه که له به رکه ن،
وهک نووری دلی مونمین و، زولماتی گوناهن

بو سهیری خه رامیده نی نم سهرو قه دانه،
سوفی له ته له بدان و، هه موو سالیکی راهن

بوزولف و روخ و نه برووی چون زولفی سیاتان
عالم وه کو نالی هه موو با ناله وو ناهن

نالی! به خودا حه یفه دهره فچینی دلی خورت
نم تاقمه مه خوسه هه موو ساحیبی جا هن

له‌کن نه‌و جه‌وه‌ره‌ فەرده‌ له‌ هه‌یولا نییه‌ باس
له‌ حیکه‌م په‌روه‌رییی بوو عه‌لی سینا نییه‌ باس

سۆفییان هاتنه‌ مه‌جلیس وه‌ره‌قی دیدنه‌ بشۆن
له‌کن نه‌و دیمیه‌ وشکانه‌ له‌ ده‌ریا نییه‌ باس

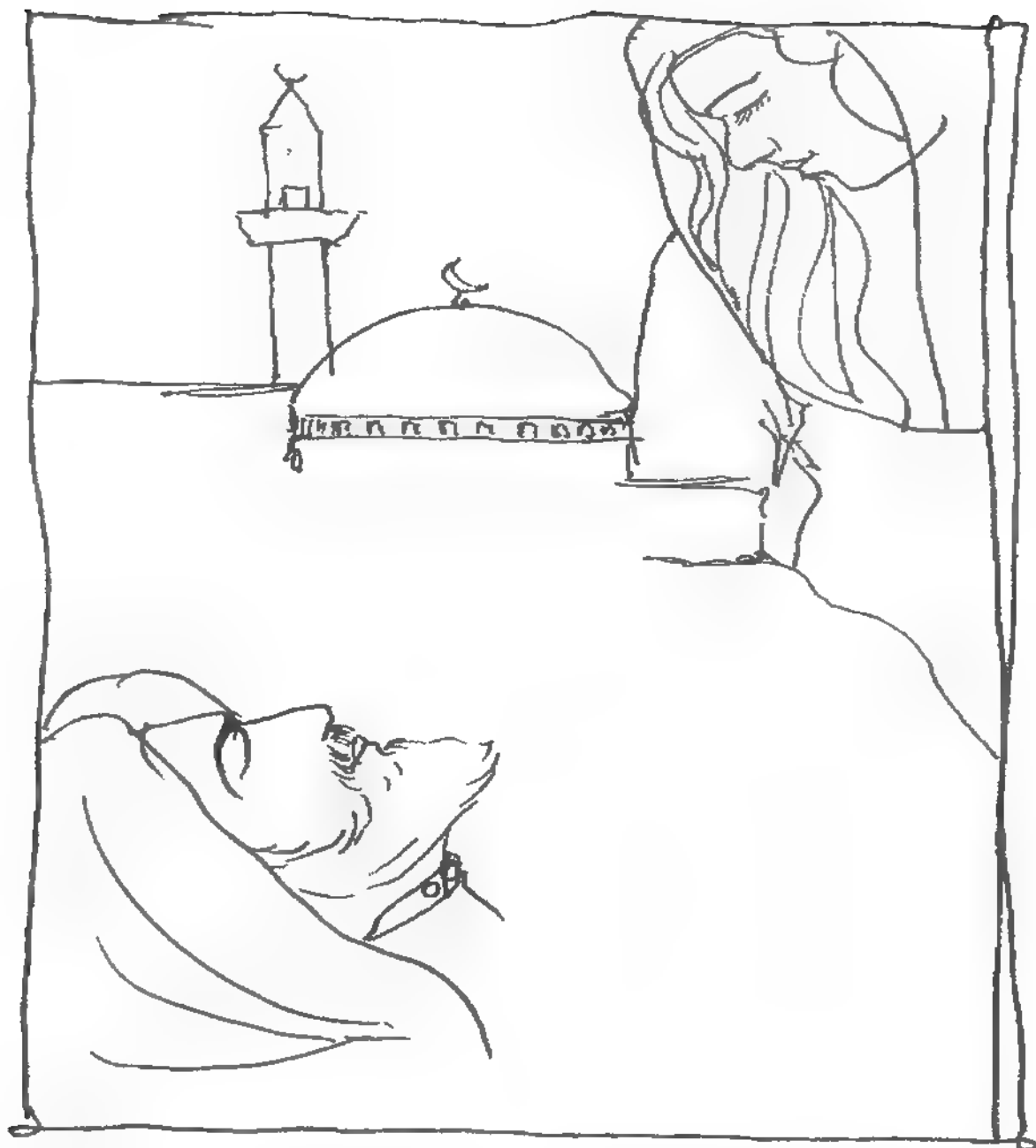
به‌زمی په‌ندانه‌ نه‌مه‌، مه‌لعه‌به‌یی وه‌عز نییه‌
له‌ به‌د و نیکیی یو قه‌لایییی دونه‌یا نییه‌ باس

نه‌مه‌ جینی په‌مز و نیشاراتی ده‌روونه‌، له‌ گه‌رووی
ته‌نگی پر غه‌ره‌یه‌یی واعیزی غه‌رپا نییه‌ باس

به‌ سه‌راوێزه‌یی چاوێنه‌یی که‌له‌ی سه‌ریان
له‌ که‌ی و قه‌یه‌سه‌ر و نه‌سه‌که‌نده‌ر و دارا نییه‌ باس

جینی زوبان گرتن و دل پۆشنی یو سووتانه‌
موخته‌دا شه‌مه‌ که‌ خامۆش نییه‌ نه‌مه‌ما نییه‌ باس

حه‌زه‌تی هه‌یه‌ته‌، نه‌ک غه‌یه‌یه‌ت و په‌یه‌یه‌ت تالی
نه‌للا نه‌للا، چ حوزووریکه‌ که‌ (أصلا) نییه‌ باس!

ئەم بە چاوی دورپ و بە سەر لەمەلی هەمدییە بۆ دەبا
ئەو بە تف دەیکا بە میزایی شکستە نایشار

نەزمی "تالی" میسلی ئاو و ئاوینە پەنگی نییە
دوو پروو بۆ سەیری خاتر: یەک خەفی و یەک ناشکار

ل: ١٧٠

نیلتیقای پۆلا و ئاسن هەر نیزاعە و گیر و دار
جەمعی ماء و ئارو، زەند و، زەندەوو، مەرخ و عەفار

ئەم لە سەر تەعزیم و گەورە گرتنی ئەو بێ قوسوور
ئەو لە سەر تەحقیر و تەخفیف و شکستی زاری مار

ئەم بچی، ئەو دادەنیشی دەم وە کو گۆن خەندەران
ئەم دەبی هەستی کە ئەو بێ، چاویەک قەترە و هەزار

شەوی بەھاری جوانیی خەوێ بوو پرتەشویر
لە فەجری پایزی پیری بەیانی دا تەعبیر

تیدا چه‌دیسی چه‌داسه‌ت زه‌عیف و مه‌تروکه
که قه‌تعه‌ سی‌حه‌تی نی‌سنادی عه‌نه‌نی ته‌قریر

چ م‌شت و په‌نجه‌! وه‌کو م‌شتی شانه‌ ره‌ق که ده‌ئیی
له‌ شانیدا نه‌بووه‌ ده‌ست و بردی کوشت و گیر

چ قه‌د که وائی؟ وه‌کو پێ شکاو و نوفتاده،
که بازی سێ قه‌ده‌می قه‌ت نه‌داوه‌ وه‌ک په‌ری تیر

له‌ نه‌حو و سه‌رفی نه‌داتی مه‌پرسه‌ نه‌ی مو‌ع‌ریب
که ره‌فع و نه‌سب و جه‌ر و جه‌زمه‌ ئاله‌تی ته‌قریر

وه‌ها سه‌قیم و مو‌جه‌ززا عه‌وامیلی نه‌جزا
که ئاله‌تی عه‌مه‌لی نه‌حو ی مه‌حو ی سه‌حو ی زه‌میر

حوروفی جه‌رپه‌ تییاندا نه‌ماوه‌ ئاوی عه‌مه‌ل
هه‌موو مو‌عه‌لل‌ه‌ق و مو‌لغایی عامیلی ته‌قدیر

به‌ غه‌یری (عه‌ن) که له‌ بۆ نه‌زع و عه‌زلی زه‌نبوره
که ژاری ماری نه‌چیژی عه‌سه‌یل‌ه‌یی هه‌نجیر

خوروو‌جی (با) له‌ لوسوق و (عه‌لا) له‌ نی‌ستی‌ع‌لا
دو‌خوولی عه‌تبه‌یی (عه‌ن) فاسیله‌ له‌ تیری جه‌فیر

ئه‌لیف نه‌کیره‌وو یی‌گانه‌، نایه‌ته‌ ته‌ع‌ریف
عه‌له‌م مو‌شاییه‌ی غه‌یر و مو‌لازیمی ته‌ن‌کیر

ل: ٢٠٤

چ شه‌و، چ پوژ! وه‌ها کورتی له‌هو و له‌عب و می‌زاح
که هه‌ردوو وه‌ک یه‌ک چوون به‌ نه‌غمه‌یی به‌م و زیر

نه‌سه‌ف در‌یژی شه‌و و پوژی نه‌و شه‌و و پوژه‌م
قوسووریان بووه‌ توولی نه‌دامه‌تی ته‌قسیر

سه‌وادی تو‌رپه‌یی نه‌و نی‌شتی‌باهی سه‌هو ی جوان
به‌یازی غورپه‌یی نه‌م نی‌شتی‌باهی سو‌جده‌یی پیر

وه‌کو نه‌هاری به‌هاری در‌یژ و پایزی کورت
نه‌مه‌ل گه‌لیک و ته‌ویل و عه‌مه‌ل که‌میک و قه‌سیر

غو‌باری نه‌و شه‌و و پوژ نه‌ن پ‌دینی ماش و برنج
که تی‌که‌لن شه‌به‌هی سو‌بح و شام و شیر و قیر

سپی نه‌زیره‌ هه‌موو موو له‌ سپ‌ری (وجه) له‌ سه‌ر
مو‌نه‌مو‌ره‌، له‌ ته‌ره‌ف نو‌وره‌وه‌ بووه‌ به‌ نه‌زیر

مرووری نه‌کسه‌ که عه‌کسی قه‌مه‌ر ده‌کا به‌ په‌مه‌ق
زبوولی نی‌کسه‌ ده‌گی‌رێ که عه‌کسی ریش به‌ شیر

ده‌لیلی پو‌شنه‌ بۆ به‌د‌نو عه‌ود و کور‌تی‌یی عوم‌ر
ته‌نی هی‌لال که به‌ ته‌ل‌عت جوان، به‌ خه‌ل‌عت پیر

له‌ شه‌رحی هه‌ینه‌تی مه‌تنی به‌د‌هن که هه‌ر جو‌زنی
سه‌قیمه‌، عاجزه‌ ته‌سه‌حیح و رایی‌تی ته‌دیر

وهك قهقهه نس نم حوجره كون ټيټه كه واگرتو وميه ناو
تار و پويي عنكه بوو ته، زوره لتي كړدو ومه داو

دوودى سهرميچي گولنگي له ت له تي ده سرازه كون
بان و ديواري به ميسلي لانكه ي نه جزا شكاو

هر له سهر بان دار به داري رايه لي بژميتره وهك
لا پهراسوي بارگيريكي كه زيندو وي به ناو

رؤژ و شهو خوش خوش له باتي كاگه لاي پيدا ده كن
وهك كه لاري زاني پايز يه كه يه كي ده پړي ته ناو

هر له نيستاو وه ها سهر ماي تيدا سهر ما ده بي
رهنگه ناوي لي بني چوار تاقى سهر ما تي خزاو

ناسمان هورين ده بي، نيمه ش به غه مگيني ده نين:
نهي خودا چ بگه ين له ژير نم كاوله ي كس تيا نه ماو!

رؤژي هاو يني وه ها مسقانه زهر پري پر ده بي
نيمه زهر پريك سيپه ري تيدا نيه غه پره زه تاو

فهللى هاو يني جه هه نهم، فهللى نيستاي زه مهرير
زه مهرير كه ي وا به نه سيره و جه هه نهم وا به تاو!

نهي يري نه عزه م وه ها تاوي ده دا وهك مه نجه نيق
بو ده وامي رؤژ پهرستي جه معي حه رباي دي ته ناو

دار و به ردی په نجه رهي وهك نه سجي به يتي عنكه بوو ت
مه نعي هيچ ناكا هه تا ميشيش كه خوي لي دا به تاو

رؤژي تهرزه چنده ميناي دل شكينه و سهر شكين!
رؤژي باران چهن شره وي عيسمه ته و نابړو تكاو!

رؤژي به فرو با وه كاشه، رؤژي باران قوفقه يه!
ساحيبي لازم كه بيبي سهول و كاسيكي شكاو

کاسه بۆیه لازمه تا نارده‌ئۆکی ده‌ربدا
سه‌وولی بۆیه لازمه نه‌ک جوگه‌له‌ بيبا به‌ تاو

وه‌زعی ناشی گهر نه‌بی، بۆچی ده‌بی پر نارده‌ئۆک!
ته‌بعی قوفه‌ی گهر نه‌بی، بۆچی ده‌نیشیته‌ سه‌راو!

کاسه‌وو که‌وچک، چه‌سیر و به‌ر له‌ ناودا هه‌ر وه‌کو
کیسه‌ن و ماسی و جله‌ دین و ده‌چن پرژ و بلاو

پرژ پره‌ گویمان له‌به‌ر نه‌نهار و جوگه‌ و هه‌زه‌ هه‌ژ
شه‌و نییه‌ خه‌ومان له‌به‌ر قرژاڵ و بۆق و ژاوه‌ ژاو

ناو ده‌لاقه‌ی تی ده‌خا چشت و مه‌کی پێدا ده‌با
من له‌وێ چه‌یران ده‌بم وه‌ک ماڵ به‌راو و ماڵ به‌راو

خوجره‌ که‌ ناوس بوو، وه‌عه‌ده‌ی خفی به‌هاری بوو بزێ
وه‌زعی چه‌ملی که‌وته‌ پایز نا به‌کام و ناته‌واو

خۆزگی نیشته‌وته‌ نه‌رزی و تۆمه‌زا هه‌شتا وه‌کو
نوتفه‌ که‌ی هه‌ر ناو بوو، به‌ریاویت له‌به‌ر هه‌مور و هه‌لاو

ناسمان ته‌مرزه‌ی که‌ لی دا، به‌رده‌بارانمان نه‌کا
سوخته‌کانمان را ده‌که‌ن، پالوو پساو و قوون دراو

را ده‌که‌ن بۆ جانیبی دوککانی چه‌رپراخ و ته‌یب
چاک و دامه‌ن هه‌لکراو و سه‌ر شکاو و ته‌نگه‌تاو

لوتفی بانگوش بوو که‌وا له‌م خوجره‌دا زاناندمان
گهر به‌نی ناده‌م بخنکیتن، سه‌راوه‌ نه‌ک بناو

چونکه‌ نه‌تکرد قور به‌سه‌ریا تاوه‌کو ته‌سکین بی
مه‌یده‌ره‌ به‌ر پێ له‌قه‌، توخودا، بلا بگریی به‌ تاوا

مەستووڕە کە حەسناو ئەدییه بەحیسایی
هاته خەم ئەمشەو بە چ نازیک و عیتایی

هاتووم، وتی، عۆقنەم هەیه قەت مومکینه وایی؟
هیی تۆم نەگەر ئەم مەسنەلە حەل کەس بە جدوایی

هەر مەسنەلە بیکری کە بە تۆ شەرحی کرای
مومکین نییه کەس دەخڵی بکا چین و خەتایی

نایینه به مایینه دهې پرنگ نوما یې
(مستوره) به مستوره دهې موهره گوشا یې

نوکتیکې زه ریفه به نه سیبی زوره فا یې
ته عریفی ده کم، به لکو له بؤ دهره شیفای یې

نم سیرپه چیه میسلی سوها یې، نه سوا یې؟
دورپې که وه کو دورپې سه ما یې، نه سما یې؟

دوکانی توحه ف، کانی حه یا، کانی به قای یې
قوبه ی له قیبا یې نوقه با یې، نه قو پان یې

وهک خه یمه به پهر دیکې دوو نه ستوونه به پا یې
سمر تېله کی نه ختی به نه زاکت قلّه شای یې

وهک هیمه ته سؤفی که له نیو خه لوه خزای یې
مه ستور و عزیز ی شهره ف و ریفه ت و جا یې

یا کومله زیوی بوخه لا دوور له سه خا یې
موغله ق به به خیلی، به مه سمل مېستی مه لا یې

کاسیکې بلوورینی نخوونی له سمرای یې
نه ختیکی له بهر موه جی له تافه ت قلّه شای یې

یاخو په لّه به فریکې که نه سلنه نه شکای یې
قه ندایی مونیر و گوزهری ناب و هه وای یې

کام ناب و هه و! موعه دیلی نه شنو نوما یې
یه عینی له وه سه ت کانیه گهر میکی تی زای یې

له و کانیه دا چوزهره پړواسی پړوا یې
به و چوزهره پړواسه که میکی قلّه شای یې

یا قه سری موعه لالا که له ناوینه کرای یې
یا غونچه ی نه شکوفته که ناوی نه درای یې

یا گومبه دی نه زهه تکه هی نیو باغچه سمرای یې
نهلوانی گولامیز و شه کمر یزی تیای یې؟!

یا قورسی نمک ههر وه کو مرمهر به زیا یې
جیتی قه تره یه ناو یکی له نیودا قلّه شای یې؟!

یا گرده کی گردیکی که شیرین هه لیدای یې
گردی نمه کین، یه عنی گیای لی نه پروا یې

دامینی به نه نوعی گول و مل خه ملای یې
که نجیکې تیدا یې که تېله سمی نه شکا یې

حوقتیکی زه پری سافی له سمر بانی نرای یې
نه ختیکی به سمد سه نه ته تی (هانی) قلّه شای یې؟!

یا ره نه یی یه تیمیکې که یې بهرگ و نه وای یې
غلتان و سمراسیمه: نه دایکیک و نه بای یې

فیتیکې سپی و توندی له که لله ی که لی نای یې
هیشتا کو له حوق جینگه یی خاسی نه درای یې

چه سپیده وو خپ ههر وه کو بهر قالبی دای یې
نه ختیکی له بهر توندی و سفتی قلّه شای یې؟!

دورجیکې موجه وهر که هه موو حوسن و به ها یې
دوورپیکې مونه وهر که هه موو ناوی سه فا یې

به یزیکې شوتور مورغی که واته تازه کرای یې
وهک به یزه یی به یزا به زیاوو به سه نا یې

خرچیکې موده وهر، به عه سمل ناوی درای یې
نه ختیکی له بهر حوسن و حه لاوه ت قلّه شای یې؟!

یاخو وه کو خوی شاهیده، با وه سفی و هه یی:
سیمین مه میکی هه که تازه هه لیدای یې

یا تازه هه نارینکی که ناری گولی مایی
بی درز و قلیش میسلی شه مامینکی ته لایی

بو ته جره به تا له زه تی شیرینی نه دایی
نه ختیکی وه کو دیده یی دهرزی قله شایی؟!

یاخو، مه سه لا، میسلی نه وایت و نه وایی
مه شهوور و خفیی هه وه کو عه تقاوو وه فایی

ساحینب زه و زیوی که فریبی عوقه لایی
نیکسیری ته لایی نه حمه ری چهند قه تره له لایی

ده عوای نومه را چهنده له سه ته ختی کرای
چهند خوینی پزایت و چ خوینی نه پزایی

کئی بی له جیهاندا چ که دایت و چ شایی
تهرکینکی وه ها ناسک و پر له زه تی گایی؟!

دیوانه که زانی که ده بی عوقه گوشایی
هه ستا و گوتی: نه شککی ره وانم به فیدایی!

نم ساحینبی ته شریحه ده بی ههینه تی چایی
هه م شاریح و هه م جاریح و مووزیحه گوشایی

بو توند و ره قی مه تنی مه تنی حوکه مایی
ته دقیتی نه میش سیرره ده بی خوفیه نه دایی

نهرم و خفش و مونتیج، وه کو بهستی نوده بایی
توولانی یو بهرجهسته وه کو دهستی دوعایی

شه و نایم و قانیم، عه له می بایی ره زایی
بی دیده هه نستی به مه سه ل عهینی عه سایی

مه جزوویی تورو ق، مورته عیشی لهرزش و تایی
سالیک ره ووشی مه سه لکی ریگهی سوله چایی

فرقیکی هه بی: داخلی میحرایی ره چایی
چاوینکی هه بی: غهرقه یی فرمیسکی بوکایی

پئی حورمه ت و بی حورمه تی هه رگیز نه کوتایی
چهند ناوی پزایت و، چ ناوی نه پزایی

له م ریگه سه ریشی که بچی، یه عنی کوزایی
که ردن که چی بهرینته، قه ده م ره نه که، سایی

تا که مره وی ریگهی زولماتی به قایی
(ماء الخضر) ت قه تره له سه ر قه تره فیدایی

کئی بی وه کو تو به م شه وه ره حمی به منایی!
مه جزو به سیفت، یه عنی سیله ی ره حمی تیدایی!

هه م جازیه وو قابیلهی نه خز و عه تایی!
مه ستوره وو مه خفیی، شه به هی بادی سه بایی!

مه ستانه هه نستی و به کو تیری پوقه بایی
نم باب زه نه گهرم و ته ری کا به که بایی

(نالی) وه ره هه زلیکی که عاری شوعه رایی
پروورش مه که پینی سه فحه یی هه ره لوح و کیتایی

ته حریری خه یال و خه و نه گهر بیته حیسایی،
ده رویش و گه دا شاه و ده بی شاه گه دایی

وا چاکه خه یال و خه و نه سراری هودایی
نه ک به حسی سوروور و عه له م و بادی هه وایی...

سابوونی که ففی پییه که فی زاری چاپلووس
خاسییه تی ره قیقی ههیه نه رمیی زوبانی لووس

نه ی دل! خه راجی حاسلی زوئماتی به حرو بهر
میراتی ئیعتیاره له فورزه ندی فه یله قووس

بونانی کیبر و سه رکه شییه تاقی کیسه وه ی
دانانی زوئم و پووړه شییه ته ختی نابوووس

بنواره بوونی نه ووه لت و چوونی ناخرت:
هاتی چ پووت و قووت و هه لاتی چ لووس و پووس!

گه ر فه پ و تاج و زینه ت و شه و کت و ه فای ده بوو
بی دهردی سه ر ده مانه وه بو تاوس و خه رووس

گه ر ناب و تابی جه نه تی یو دوزه خیت ده وئ
بنواره نئو چه وانی به شووش و بروی عه بووس

بو مه شقی عیشقی زوئفی نیگار و نیگارشی
تالی له خامه دا بووه ته شاهی توپره نووس

نهی شوخی یخ نیاز و گران ناز و غمزه سووک!
تیری موژهت نیشانه یی دل کون ده کا به نووک

کوشته ی نیگاهی دیده ته، گهر مه ست، نه گهر خراب
به سته ی که مه ندی زولفته، گهر شینخ، نه گهر سولووک

نه قلدی دلی که رانیجی سه ودایی تو نه بی،
مه غشووش و که م عیاره وو هم قلب و هم چرووک

سوفیی! وهره نه سهیری زو هووراتی باغ و راغ
لایه هم موو شکوفه وو، لایه هم موو گولووک

ده سستی چناری پرووت و، سه ری شاخ و، لیوی گول
پازانه وه به خلع ته دیباو و بهرگ و تووک

دهس به ندیانه دین و ده چن سهرو و ناره وهن
ساحیب کولاه و سایه وو بهرگن و ده کو مولووک

کانی ده زین به ناو و دره خت ناوسن به با
شایی به هاره، بولبوله داماد و غونچه بووک

وهک چاوی وشکه سوفیه کانی له دار و بهرد
دهر دین به سهد تهره نوم و گریان و نوکه نووک

رایتل و تار و پویی کولووی به فره، نابشار
با بای ده دات و ماسیی پیندا دی وهک مه کووک

شه بنم که نه زم و نه سره له نه وراقی غونچه دا
گویا بووه به زار و زوبان و ددان و پووک:

"نالی" عه جهب به قووه تی حکمهت نه دا ده کا
مه عنایی زور و گوره به له فزی که م و بچووک

نەمردم من نەگەر نەمجارە بێ تۆ
نەچم، شەرت بێ، هەتا نەو خوارە بێ تۆ

دەروونم خالییە، وەك نەو دەنالی
هەوارێكی چ پر هەوارە بێ تۆ!

بیناییم کوێرە، هەلنایی بە پرووی کەس
مۆژەم یەك یەك دەلێی بزمارە بێ تۆ

هەموو نەعزایی نالینم دەنالی
سەرپام میسلی مۆسیقارە بێ تۆ

قەسەم بەو شەربەتی دیداری پاکەت
شەرابم عەینی ژەهری مەرە بێ تۆ

لەكن تۆ خار و خەس گۆلزارە بێ من
لەكن من خەرمەنی گۆل خارە بێ تۆ

لەكن من با و جوودی ناس و نەجناس
كەسی تێدا نییە نەم شارە بێ تۆ

هەتا تۆم ناشنا بووی، ناشنام بوون
نەمیستا موو بە مووم نەغیارە بێ تۆ

هەموو پۆژی لەتاو هیجرانی نەمسال
تەمەنای مردنی پێتارە بێ تۆ

لە حەسەرت سەروی قەدەت چاوی تالی
دوو جۆگە، بەلکو دوو پرووبارە بێ تۆ

ل: ٢٨٠

رەفیقان! من ئەوا پۆییم لەلاتان
لە مەزلوومان بۆلا چۆن بێ ولاتان

بۆلا ساشار بە شار و دی بە دی بین
لە دەس یاران بکەین تەبیبی ولاتان

مەلێن کەلکی نەبوو، پۆیی، جەهەننەم!
سەرم قەلغانە بۆ تیری قەزاتان

سەفەرمان چونکە پێی هات و نەهاتە
دوعامان بۆ بکەن، ئێوە و خوداتان!

منم سەرکردەتان بۆ لەشکری غەم
دەترسم من بپۆم، بشکێ سوپاتان

شکاری وەحشییان بەس دەستەمۆکەن
نەوێک بەر بێ شکاری خانەزاتان

نەوێندە نەرجوو دەکا تالی کە جار جار
بکەن یادی موحیبی بێ پیاتان

ل: ٣١٧

زولفه ینی به خه م مار و به حه لقهن وه کو عه قره ب
شيعری لهف و نه شرن، چ موشه وووش، چ موره تته ب

جینی ده م ده مه، جینی له ب له به، ساقی و هره نه مشه ب
هه م ماچی ده م ده م بده، هه م جامی له باله ب

به و شه هدی که لامه ت که به نیشرایي له تافه ت
له زه ت ده که یینی به دل و زیه نی موخاته ب

عاجز مه به هه رگیز له درو و نیفکی حه سوودان
دونیا به، ده بی سه گ بووه ری، شيعه بکا سه ب

وه ک سؤفی بی ساقی مه به نالووده به دونیا
یتهووده موکه دده ر مه که سه ر چاوه بی مه شه رب

عاشق هه وه سی مه یکه ده و عیلمی به سیه ته
عاقل ته له بی مه دره سه و جه هلی موره که ب

قاروونه فه له ک، موسته حه قی گرتن و خه سه فه
زیو و زه ری شه مس و قه مه ره، دیره ه می که وکه ب

قه لایي جیهان نه قدی عیاری نییه قوربان
تالی مه حه کی هیمه ته تی کردو ویه موجه ربه ب

لایقی مه‌خزه‌نی ته‌بعه‌ هه‌موو که‌نزی غه‌زه‌لم
قابیلی زه‌ریی ره‌واجه‌ زه‌رو زیوی مه‌سه‌لم

سایه‌یی پایه‌ وه‌کو بآلی هوما و بازی سپیم
نه‌ وه‌کو بوومی قه‌ده‌م شووم و، نه‌ هه‌مه‌رنگی قه‌لم

که‌وه‌که‌به‌ی ته‌لعه‌تی شاهانه‌یی تۆم بوره‌انه:
که‌ له‌سه‌ر موده‌ده‌ی، سولتانی موبینه‌ جه‌ده‌لم

رۆژ سه‌ری کوڵمه‌ ره‌ووناکییی نووری به‌سه‌رم
شه‌و خه‌می زوڵفته‌ تاریکییی توولی نه‌مه‌لم

حه‌ره‌کاتم سه‌که‌نات و سه‌که‌ناتم حه‌ره‌کات
چوسته‌، سستی، قه‌وییه‌ زیعف و سه‌ریعه‌ که‌سه‌لم

بیش و که‌م بی شکم و حیرس، وه‌کو تیغلی ره‌زیع
زاوییه‌ بیشکه‌م و، بی شکم و بی حییه‌لم

خوانی ذی شانی جیهان هه‌نگی خو‌شاهه‌نگه‌، وه‌لی
میشی ده‌م نۆشم و، دوم نیشم و، عه‌کسی عه‌سه‌لم

عاجیزی شوکری ته‌مامی نیعه‌مم سه‌ر تا پا
که‌ نه‌ ریش به‌لم و، نه‌ کۆسه‌ و، نه‌ که‌ل و گۆج و شه‌لم

تالی‌ی و سینه‌یی بی کینه‌یی چاکم، نه‌مما
چاکی دامه‌ن ته‌رم و وشکه‌ سه‌رای عه‌مه‌لم

بنواره وشکه سۆفیی و په قسێ به هه له له
دیسان له به حری و شکی هه واکه و ته بێ مه له

نهم نه رزه مه زه عه ی عه مه له و کولخه نی له مه له
هه ندی بووه به مه سجید و، هه ندی به مه زه له

شیخه، چ که رمه هه لقه یی زی کرت به ره شه له کا
حالی نه مانه خو به جه نابت مو حه و وه له

دانیم له دوو ته می گه لی ژن، نیر گه لی پیاو
به م ریشه وه له پیشه وه بووی به سه ر گه له

دنیا مه حه للی که مون و فه سادی که، حیز و دوون
مه علوومه چهن به حیه یه، عه ییاره، چهن ده له

تۆ شیخ و نه و عه جووزه، عه جه ب دۆستی یه کترن!
بێ شاهید و نیکاحه دیاره مو عامه له..

"نالی" سه رت له گو نه ده که ی خا نه قا ده کا
لای ی پر ه له مه شه له، لای ی پر ه له مه شه له..

سهری ههر مووی به ده نم تهرزه ته مه ناییکه
گهر دشی تووکی سهرم دوو که ئی سهو داییکه

وهه سه سهر سهری سه فاگاهی نه زهرگی چاوم
که عه جهب مه نه زهری سهر و ته ماشاییکه

سۆز شیکێ نه فەس و شۆرشێ نایی نایی
ههریه که نهوعه غیناییکه، به مه عیناییکه

حه لقه حه لقه ی چ ده که ی داوی که مه ندی زو لقت
بو دلی خهسته کهوا بهسته یی ههو داییکه!

ههر ده مه فهرشی که سیکێ که یه بی مههر و نیکاح
دوو ره چاکانی، عه جهب فاحیشه دنیا ییکه!

"نالی" ناسووده نییه توولی نه مامی عومرت
به نه فەس دیت و ده چیت، نه سلێ له سهر باییکه

گهرمیی و تهپیی بههاره که پشکو کوژایهوه
پشکوئی گولاتهشین به نهسیم بوو گهشایهوه

لاله که مهجمه ریکه به با خوش و گهش دهیی
ناوی که پر خهلووزه به شهبنم گهشایهوه

گوژ زاری و، که هه رچی ده میکی بو پتکه نی
خونهچی گهشا که به عنی گرینی دل کرایه وه

فهسلنی که هه ره فه رقی به شه ر تا ره گی شه جهر
وشکی به غهیری سو فی یو عاسای نه مایه وه

له م فهیزی نووره هه رچی که و ناره مردو وه
به م نه فخی سووره هه رچی که خا که ژبایه وه

ههنجیری نه و شکوفه که پر بوو له شیری ساف،
تیفلی عینه ب شکوفهیی کرد و پرشایه وه

دایه ی زه مین که حامیلی نه بنایی مه حشه ره
هه ر توو یکی تیا که نه مانه ت بوو، دایه وه

سونبول له بهر رو عوونه تی شمشادی تازه دا
هات و به ته عن و دهوره به سه ریا شکایه وه

خه زرا، ده لئی زه مینه به (چین) و (خه تا) یه وه
غه برا، ده لئی سه مایه، به شه مس و سوهایه وه

(برد العجوز) ده ییکی که نه یبوو به غهیری به رد
دنیا نه مه چ رهنگه، چ یینیکه دایه وه

غهیری ته پیی عیشقی جه راره ت نو ما، نه ما
به فریش له سه رد و گه رمی خه جاله ت توایه وه

هه ر چاوه یی که وشک و عه قیمی بو له نداییه،
وهک تهبعی من به نه زمی خوشی نه غمه زایه وه

ساف و په وان و نه رمه وه کوزمه م و فورات
نهک رهنگی نیله به عنی که هات و گه راپیه وه

سو فیی رپایه خه لوته تی، یینی به هاری کرد
هاته ده ری له سایه یی چایه ر، حه سایه وه

"نالی" به داوه شه عری ده قیقی خه یالی شیع ر
بو نه و که سه ی که شاعیره سه د داوی نایه وه

بهرگي دنيا هينده کورنۍ وکونه و بازارپيه
چونکه ناگاته گوني ديوانه کي، لني عاريه

من له بې بهرگي (مه خه) م پرسي، که بچ پروتي؟ وتي:
"رهبي من شيت بم، نه گمر شاد بم به بهرگي عاريه!"

خه لعتي ته شريفی هرکه س بې چييه، غيري که فتن!
هر نموه هم فاختيره و بو ناخيره و يه کجاريه

کونجي راحت، تاجي عزيزهت خاريجي م عموره يه
کونده بوو هر بانگه بانگ و هوډهو ديش هاواريه

پوست به کولي (عاميري) فمرمووي که ووا بو پوخته بوون
جهوتي سرکيوان گه لي چا تر له (تالي شاري) يه

قوش قوشی راوی نه بي، مورغي کولانه و ناخوره
سه گ سه گي تازي نه بي، کادي ني يونه باريه

فمرقي کوساران له پاساران ده فمرمووي وهک چييه!
وهک عزيزي بازو وهک بې حورمه تي پاساريه

سه هم هه تا جوعه نشين بي، گونه زهردي خه لوه ته
قهوس هه تا چله گوزين بي، هر نه سيري خواريه

نوسحي تالي "رهنگه هرکه س بيبي، يکاته گوي
چونکه نه زمي ساف و ورده، هر وه کو مرواريه

ناخ لە گەژن نێمە (حەبیە) سەر و پە یو نەندى نیه
نە ی شە کەر قە دەدە، بە لا بە نەندى هە یە، قە نەندى نیه

عە دە تیکى هە یە هەر گیز لە کە سى ناپرسى
زالمى تیکى وە یە قە ت خە و فى خۆ دا وە نەندى نیه

دەر حە قى مە زە هەر و سەر کە فرۆ شە بە برۆ
دەر حە قى غە یرى ئە مە غە یرى شە کەر خە نەندى نیه

دولبەر یکم هە یە مە شە و و رە بە بى مە نەندى
بى شک و شوبە، خۆ دا شە هیدە، مە نەندى نیه

نە هلى دنیایى لە بەر حیرس و تە مە د هوشیارن
بە خۆ سووسى بگە رپێ ی مە ست و خیر دە مە نەندى نیه

خانە قاش هەر وە کو مە ی خانە، کە هەر نا وای
مە جلیسی تیکى هە یە، ئە مە مە گە پ و گۆ بە نەندى نیه

واقیعە ن خانە قە خۆ ش زە مە زە مە ی تیکى تیدا -
یە، بە لا قە نەندى هە یە، گە نەندى هە یە، رە نەندى نیه

مە دەر سە، مە حە سە یە، مە حە سە یى وە سە وە سە یە
کە سى تیدا هە یە، ئە مە مە خۆ ش و خۆ ر سە نەندى نیه

تالیبى راھى (حیجاز) م، لە (مە خالیف) هە ئە دە ن
بى (نە و) قە لبى حە زینم قو وە تى بە نەندى نیه

شە یەرە کانم، کە جگەر گۆ شى مە ن، دەر یە دەر ن
دلى "نالی" چ رە قە، قە ت غە مە فرزە نەندى نیه!

(حلقه در گوش) ی که فی رهنگینی تویه نهم دهفه
با نه نالی، لیتی مه ده (عن لطمه کف الکفه)!

نه ی، که ساحیب سپر ره، سه رتا پا به نه مری (کن) کونه
باتینی (قف قف علی سری)، به زاهیر قه ف قه ف

خو شتره عوزری گونه هکاران له سه د زیگری پیا
نهم به نه رمی عه فوه عه فوه، نه و به توندیی عه ف عه ف

شیخی یو سه ر لنگه ده ستاری به ده ستاری بوزورگ
ره نهم و ده ستاری که لله ی من ده فه، نه ک مینده فه

خادیمی مه خدوو مییه، ماقو و ئیی ناماقو و ئییه
له م ده ره ناسه ف سوله یمانه، سوله یمان ناسه فه

ساحینی (علم الکتاب) ه مو تر بی هو ده هو د نه فه س
یا سوله یمانه له (اخوان الصفا)، ناسه ف سه فه

جامی تاقی مه یکه ده می شکاتی قیندی لی دله
شیشه پر قه ر قه ف له ره فره ف شاه ی عالی ی ره فره فه

تهبعی "تالی" تونده نه مرۆ، یا به نه شنه ی نیم نیگه
مه هستی ره حراح و مه ی و راح و قه راح و قه ر قه فه؟!

بابی له تهره ف قیبله موه دیت و وهزانه،
یا بوی هه ناسه ی دهمی غونچه ی لهره زانه!

نه شکم، که له گه ل غه شقمه، تیفلنکی فه هیمه
هو شم، که له گه ل خوشمه، پیرنکی نه زانه

تیزاوی سوروشکم وه کونیکسیری سوه هیله
پوخساره یی زهر دم وه کونه وراقی خه زانه

شیخم! وهره دهر، فه سلې به هار و گول و گه شته
نه بیامی له گه رما به خزان وه قتی خه زانه!

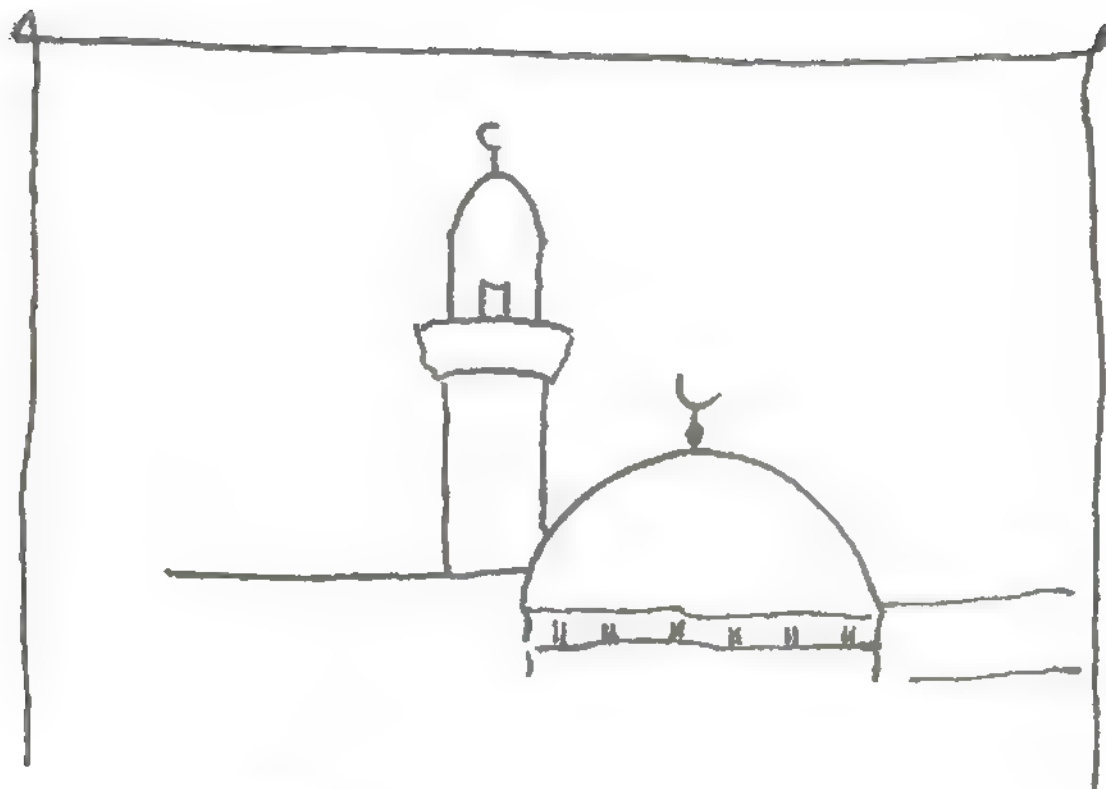
نه و شیخه به کوم مه گره که په شمینه مه ریده
نه و پیشه به سهر داره وه پیمینکی بوزانه

به حری غه زلم پر له دور و گه وه هره، نه ماما
غه و واسی ده وی یه عنی به ته عمیقې بزانه

پر دانه یه، نه ماما نه وه کو، دانه یی چه لتووک
به حرم وتووه، نه ک وه کو گولی مهره زانه

حوسنی نه زهره نه سلې نه زهر حوسنی به عیسمه ت
سوفی که ده کا تهرکی، به نینسانی مهره زانه

نه و گه وه هره نوکته که له تالی ی دهرن خه لق
ناوی نییه، وه ک ناگری بی شه وقی دزانه

له لای نهی نهفمی بووم ناسا، ههتا که ی حیرسی و یرانه!
له گهڵ نهه عهشقبازانه برۆ بازانه، نازانه!

موسولمان! لێره مانی خان و مانت ههر نهمان دیتی
پهشیمان به که دهه مانی نهمانت مایه ی نیمانه

بلا بۆ کونده بوو بی، مفتی مشک و ماری کهندوو بی
خهتیره ی گهنجی و یرانه، زه خیره ی کونجی کاشانه

به قییه ی عومری زایع گهر مورادت پی ته داره ک بی
حه یاتی مه کههت و مهوتی مه دینست جهه بری نوقسانه

چ مه کهه؟ دار و بهردی قاعیده ی نه رکانی نیسه لامه
چ ته یبه؟ مانو خاکی مانیده ی نه نواری نیمانه

فیداکاری تن و جان به، له ناسانی هه راسان به
که داغ و دهردی ریگه ی مه کهه باغ و وهردی مهردانه

نه گهرچی ریگه: خاکی خو یته، دار و بهردی نیمقانه،
نیشانه ی تیری ریگه ی عهشقه نهه نیمقانه سپیانه

وتم: داخو چيیه سوور و سپی ټیکه ل؟ که ټیفکریم
سمراسمر کهله یی نوستر، له باله ب خو ینی نینه سانه

به لئ بهم ریگه دا جه ممانه جانبازه که پوژ و شهو
ده کا سیر و سولووکی دائیمن سمرخوش و مه ستانه

قه تاري زهنگ و قوړی نوستر و نیستر له سمر کیوان
ده لئی زیړه ی سمدای قاز و قولنگی نه وجی که یوانه

چ ریگنکی سپی و اشه، نه و نه ده ی که هکه شان دووره
چ سهراینکی شین په نگه، به قه د نو ناسمان پانه

مه گهر پنی حاجیانه و ایا سیه یاره سیه یاره!
مه جهره ناله تی جهری جهری ساره بانانه!

فهزا به جری موحیت و و شتری ټیدا سه فینه ی بهر
سهرابی میسلی نیل و دیجله و و جه یحوون و عوممانه

له سمد جی کلکی نوستر گه ییه نه رزی مه هله که، هیتستا
یه می فه ججی عمیق نالی همری قه عرو پایانه

له نیو ریگی په وانی قوم نوقوم بوو و شتر و بوو گوم
نه ماگو نی بیستنی (قم قم)، چ جای نیمکانی هه ستانه

ته نی حاجی له سهر چوار چپوه یی ناجی ده لئی نه عشه
لوعابی خور له سهر نیحرامی وه ک کافووری نه کفانه

مه لئ: ده شته، بلئ: دنیا هه موو خانیکه نم حه وشه
چ حه وشیکه؟ که نفاقی حه سار، نه فلاکی سهر بانه

مه لئ ریگه ی که شنده، یا کوشنده نه ژده ره، یاخو
که مه نده، یا ته نابی خپوه تی گهر دوونی گهر دانه

عویوونی گهرم و سویراوی میسالی چاوی گریانه
پوعوونی شاخی سووتاوی شه ییهی جهرگی بور یانه

له بن خاکی مه غاکی ناته شینی، له علی له ب توشنه
له سهر نابی سهرابی، سهروی سیرابی موغه یلانه

سماقی نه حمه ره، یا قووتی رڼ و ناگری نه فسه؟!
حه ساتی نه بیهزه، یا شوهب و نه جمی په جمی شهیتانه؟!

به زاهیر گمر مه گهس داره، به باتین سه د چه مهن زاره
به سوور هت یهک به یهک خاره، به مه عنا سه د گولو ستانه

نه یستان و خه سهک زاری سونوفی شه وکه یی خاری
گه لی خو شتر له سهر وستان و دلکesh تر له بو ستانه

قه تاد و عه رفح و خیتیمی و عزات و عه وسه ج و نه سلی
چ دامهن گیر و شین و دل نشینی رڼی غه ریانه!

شه فیری چالی شور ی ههر ده لئی له علی نمک پاشه
حه فیری چاهی وشکی ههر ده لئی چاهی زه نه خدانه

له باتیی لاله یی حمه را جگهر پور داغی خور شیده
له باتیی سونبولی تانا سهر و سهودا په ری شانه

موغه یلانی جل و میزه در پڼی سؤ فیه، یه عنی
نمه رڼی موحریمانی مه حره می سهر پرووت و عوریانه

شوتوربانا! نهمه په رڼینی باغی په وزه یه، یاخو
عه رار و عه رعه رو بانی خیابانی بیابانه؟!

نه سیری سیلسیله ی به ندی مه هاری سهر قه تارت بم
که ده مکیشیته په وزه ی حه ی وه کو مه جنوونی دیوانه

چ په وزه؟ په وزه یی جه ننه ت! چ جه ننه ت! جه ننه تی قوربه ت!
چ قوربه ت! قوربه تی راحه ت! چ راحه ت! راحه تی جانه!

مه قام و زه مزه مه ی حادی، له شهوقی که عبه و و حوجره ی
مه قام و زه مزه مه، و انوشتری هینایه جولانه

سهریری جونوشی ته خت و مه حه فقه ی مه خمه لئی سهوزی
ده لئی ته سبیه ی مورغانه، له سهر ته ختی سوله یمانه

که ژاوه و دار و بار و تهخته یی لوختی له سهر بوختی
ده نالین له شه و قی ته یبه وه ک نه ستوونی جه نانه

چ نووریکه له نیو فانتوسی بهرگی که عبه دا، زاهیر
ده کیشی خهلق و باتین نیمتیسالی نه مری یه زدانه!

چ جهزه؟ جهزه یی زه و نه له قیندیلی جه ره مدها، وا
ده بی نینسان له ته و فیدا بسووتی میسلی په روانه

چ نووریکه له حوجره ی ره وزه دا و ا قانیمه قوبه ی،
قسوامی عه رش و فهرش و قهلبی نینس و قاله بی جانده

چ حوجره؟ حوجره یی عولیا، که وانه عله یینی خود دامی
دوری تاجی سهری قوتب و وهلیییو شاه و سولتانه!

چ حوجره؟ وانه خاکی میله ته ده و لهت په ناهیدا
که مینه خادیمی سولتان و شاهه نشاهی دهر بانه!

چ قوبه؟ میله یی قیندیله و شاه معی باب و میحرابی
شوعاعی نووری دیده ی که و که بی نه یوانی که یوانه

مه کانی واسیته ی نیمکان، مه کانه ت به خشی نینس و جان
مه کینی لاهه کان سهران تیدا ته شریفی میوانه!

چ میوانیکه؟ ساحیب جی و جاه و عیز زهت و عزمه
که دوو عالم توفه یلی ده عوه تی و نه و ساحیبی خوانه!

موحه ممه د، نه حمه دی مورسه ل، مونیری مینهر و مه حفهل
به شیر ی ناخیر و نه و وه ل، نه زیری خویش و بیگانه

سیراجی نه بییا، خه تمی ره سول، نووری موبینی حهق
که عالی که عب و قه در و ده ست و سه در و خاته می شانه

له سهر نه و زولمه ت نابادی شهوی کوفره که تالیع بوو،
سه لاهه ستا نه نینس و جان که ره ژی نووری نیمانه

له نه فخری سوور و نه شری به عهستی دینی حهق نیحیا بوو
له قهبری جاهیییهت هاته دهر ههرچی موسولمانه

له سایه ی نهمر و نه هیهی، حهقق و باتیل بوو به دوو فیرقه
به میسلی فهرقی رۆژ و شهو که فاریق نووری نیمانه

سه عادهت بوو به نوور و ساعیدی زهروهی هیدایهت بوو
عهلامهت نووری نیمانی (بیلال) و (وهیس) و (سهلمان)ه

شهقاوهت بوو به دوود و داخیلی کوورهی زهلالهت بوو
نهمارهت خوهری حوسرهو، کهسری کیسرا، شهققی نهیوانه

له جوملهی موعجیز نه ندهر موعجیزی: نه حکامی قورنانه
که میعراجی بولهنندی نهووهلی نایاتی "سوبحانه"

له نووری موعجیزه ی تیغی نهما قهت زولمهتی شوپهت
که پرووناکیی شهوی میعراجی، رۆژی بهدری بورهانه

شهوهمما، شهو چراغی جهدی و سهور و مهر تهعی شامی
دووسه دقهرنی غهزاله و قۆچی سووخی عیدی، قوربانه

له خهوف و خهجلهتی، بهدری شههی نه نجوم سو پهه نیسته ییش
که ههلدی، زهردیی و سووری له تهلهتیا نومايانه

شهوهمما، کهوکه بهی ههر کهوکه بی نیلی فهلهک دهتگوت
له میسری رۆژی زینهت دهستی مووسای نیینی عیمرا نه

شهوهمما، غیبهتی نووری سوویدایی دل و دیده
شهوهمما، خۆر تیا گۆیا له شهرمی نووری په نهانه

شهوهمما، رۆژی رۆشن نه یگه یشتی گهرچی نیستاکه سر
له دووی شهو کهوتوو، دهروا به سههر سههر، گهرمی سهیرانه

له هیجری یووسفی میعراجی، به عقووبی فهلهک، چاوی
نوجوومی بوو سپی، هیشتا کوهر حهیران و سههرانه

فهلک پمردی شهب نلندر پوژي سمر فانوسی نافی
زه مین و ناسمان، له م بانه تا نمو بانه تابانه

شهو ماما سویخی بیدارییی تالیع بوو که جویریلی
نهمین بو خزمه تی تاها تیا مه نمووری فمرمانه

به فمرموودهی خودا فمرمووی: بفمرمووا، ههسته همر نیسته
له جینی به دری دوجاوو دورپری یه کتا، دورپری یه کدانه

نهمن مه هدی نه توهادی، شهوی ته جرید و ته قریه
له بهر که خه له تی قورنان و نه م ته شریفی ریزوانه

که مه دعوی لازه مان و لاهه کان و قوری ییچوونی
سوار به له م بوراقه باریقه، له م په خشه په خشانه

وه ها ههستا به بالی جازیهی قودرته، له نیوهی ری
به جیما نه سپ و په یک و په فرف و نه م چمرخی ده ورانه

موشه پر ف بوو به ته ختی عمرش و تاجی قووری (عند الله)
به همرچی ده رچی (او ادنی) و (ما اوحی) ی قورنانه

به همرچی چاوی دینی عیشقی تیدا شاهیدی سیدقه،
به همرچی دیدیهی عقلی تیا شهو کویر و حهیرانه

موخه مسهس بوو، موره خخهس بوو به نه سراری که ته قیری
نه جهل و نه عزم و نه علا له ته عبیری موخه ندانه

په یاپه ی هاتهوه سمر جیگهیی گهرمی له گه ل توحفه ی
سه لات و همم سه لام بی له و حه یی بی پاکي سوبحانه

له گه ل نال و له گه ل سه حبی، خوسو سه ن چار یاری دین
نه بوو به کرو عومهر، عوسمان و حهیده شیری یه زدانه

به قوربانی عولوومی نه ووه لین و ناخیرینت بم
له گه ل نه سراری قورنانت که و نه لتافی په حمانه

مورادەم زبیللەت و پارانەووی حالە، ئەوێک نەعتە
بە چەن بەیتێکی کوردانە، کە قورئانت سەنا خوانە

نەگەرچی کوردی دووری شارەزووری قەسوتم، ئەمما
وەسیلەم تەییەو و حیلمی شەفیع و فەزلی مەننانە

بەسەر هاتوو مە ئەو خاکە ی کە هەر مسقائە زەرپێکی
بە میزانی شەفاعەت کتوی حیل و بەحری غوفرانە

نەبوو پروم بێمە خاکی چاکی پاکی تەییە، تاییستم:
بە سەگ نابێ مولهووەس ناوی زەرقا، بەحری نیحسانە

چ زەرقا! بۆ سیاھیی دەفتەری هەر ناسییە ماحی
چ تەییە! بۆ تەبایی دەردی هەر دەرماندە دەرمانە

دەری پەحمەت کەوا بەحری موحیتی عاسییە "نالی"
تیا جان و تەن ئوفتادە ی شەپۆلی سەیلی عیسیانە

ل: ٤٨٢

نەفەس بگرە لە هاتوچووێی خۆرایی هەتا ماوی
کە نەم بایە هەتا ئیستاکە هەر عومری بە با داوی

حەیاتت نەقدی تەحسلی بەقاو و پێبھی پێزوانە
نەتۆ دەیکە بە مایە دەخڵ و خەرج و کەسبی بەدناویی

عەجەب ماوم لە جەرگت، نەمی دڵە غافل، کە موددیکە
لەسەر نەم ناگرەم داناوی، هێشتا هەر نەبێژاوی

مەسەل دنیا ژن و چەرخی خەپەرک، دەم دەم بە دوخی غەم
پەگی تاری و جوودت با دەدا، هێشتاکو هەر خاوی

زەمانە چەرخی و چەرخی ناسمانیشی، فەلەک فیلکە
سەری پشتهی و جوودی چەندە باداویی و هەر ماوی

مەگەر مەیخانە یە دنیا کەوا کاسی لەبەر کە ئسی!
بە نەغمە ی عودی سووتاوی، بە نەشە ی تاسی تاساوی!

نەمیستەیش، گەرچی عەیش و عوشرەتت هەر تال و تالۆه
بە مەرگی تۆ، لە پاشانیش دەخۆی تالۆی تالۆی

هەوا ی سەیری بەر و بەحر ناگری بەرداوەتە عومرت
کە تۆزێ مۆنەقید خاکی، دڵۆپی مۆنەمید ناوی!

کە خاکی، خاکی دامەن بە، وەگەر نە، تۆزی بەربادی
کە ناوی، ناوی گەوهەر بە، وەگەر نە، بڵقی سەرنای

هەتا شەققە ی فەلەک نەبوو بە کافووری کفن، هەستە
کە نەمشەو فرسەتە، هێشتا فەلەک ماوی، نەتۆش ماوی

نه والهي توبه دهر يته. هه تا نهن نه بوته سفره
پياله شي شه شكينه. هه تا وهك كو په نه شكوي

به مي عراجي سولو كي ساليكاندا تا نه چي پوژي.
لاناو جه هلي موره ككه بلدا ده ميتيني ههر وه كو ماوي

گمدا نينسان و دنيا غوري ته "من حيث لا تشعر"
به هي ممهت تالبي چشتيكي نازاني بلتي ناوي

شتيكي بي شه يهو جينس و فسل و كه شف و ته قريه
موبه رايه له ته قريه و حه ديسي حاديس و راوي

نه زانينت له بهر عيجزه، نه وهك جه هله، كه نه چشته
قهديمه نايه ته ته قريه قهولي حاكي يو راوي

له قورناندا به (ما اخفي لهم) مه كتووم و مه ختوومه
به يان نايي به ته فسيري دووسمد (كه شفاف) و (به زايي)

موبه يهن بوو له قورناندا به نووري (قرة الاعين)
نه وازيح بوو به (كه شفاف) و نه روشن بوو به (به زايي)

كه جيگهت بو عبادت بي، چ فو قاني، چ تا حثاني
كه حوبيت بو سيادهت بي، چ (به زنجي)، چ (باراوي)

مه كه ده عوايي پاكيبي نه سبب بو جيفه يي دنيا
كه سه ييدا بي، چ (به زنجي)، چ (پيري يي)، چ (باراوي)

وهره نه نيكته يه من پيت بلتم تالي نه گمر فهر زهن
هه موو دنيا ت بي، هشتاكو ههر حهيران و داماوي

وهره ساقیی! به شین و نه ده ب و واوهی
نهوا فهرشی چه یاتی خۆم ده کهم تهی

ده زانی خۆ ده چینه جیی غه ریان
به مهرگی خۆت نه گهر چاوان سیا کهی!

گله ناکه م نه وه ندهی ده نکه جۆیی
نه گهر که للهی سه ریشم پر له کا کهی

هه موو وه قتم دو عایه: داخو کهی بی
به تیریکم شه هیدی که به لا کهی!!

چ خۆشه من وه کوتازی بنورم
نه تۆش هه روه ک غه زالهی بهر هه را کهی!

به چه سه رت عومری من په کباره فهوتا
مه گهر عومری دوو باره م پی عه تا کهی

گوتت: "نالی!" نه تۆ بمره نه من دیم
خودا کهی بی، خودا کهی بی، خودا کهی!

مووی سپی کردم به شوشتن ناوی عهینی شۆره شهت
شۆره شهت به عینی که تیدا خود به خود قه‌ل بوو به بهت

هه‌لگرا، وه‌ک مۆمی کافووری به شه‌ودا، موو به مووم
دا سیاهی‌ی روو بخوینم نوقته نوقته، خه‌ت به خه‌ت

من ده‌لیم شه‌و بوو به رۆژ، نه‌قسم ده‌لی رۆژ بوو به شه‌و
نه‌و موسیبه، چونکه چاوی یی سپی بوو، من غه‌له‌ت

ره‌وغه‌نی دیدهم رژایه سه‌ر کیتابی خه‌تتی خۆم
چاو له‌ نیشی نه‌و سپی، نووریش به‌سه‌ر نه‌ودا سه‌قه‌ت

سه‌رد و گهرمی نا‌هه‌که‌م سه‌وزه‌ی گیای کردم به پووش
پایزی، روو بوو به بوردی سوور و زهردی موخته‌له‌ت

وه‌جه‌ه‌که‌م نیسمی به‌یان، نه‌مما وه‌ره‌ق زهرد و سپاه
با موخته‌ته‌ت یی به‌ کافووری که‌شیده‌ی خوش نه‌مه‌ت

چونکه له‌وحی روو سیبه‌ه روو زهردی یی ته‌زینییه
خوینی چاو م جه‌دوله‌ی یی، قه‌تره‌کانیشی نوقه‌ت

نه‌قشی دوو مووی به‌ دوو رووی ده‌یته‌ عه‌یبی شه‌یب
ناینه‌ی روو پاکیه‌، رووناکییه‌ نوور و شه‌مه‌ت

یا‌گه‌دایکه‌ غه‌نی، یا پادشاهی‌که‌ فه‌قیر
له‌م دووه‌ خالی نییه‌ "تالی" له‌ رووی جه‌ددی وه‌سه‌ت

چاپی دیوانه کانی نالی

-دیوانی نالی چاپی (کوردی و مهربوانی) به غدا ١٩٣١.

-دیوانی نالی شاعر شهیر کرد علی موقبیل سه نه نه ده جی ١٩٤٨.

-دیوانی نالی یادگاری مه لا خزری شاره زووریه چاپخانه ی کوردستان هه ولتر ١٩٦٢ چاپی یه که م، چاپی دووهم هه ر له هه ولتر له لایه ن هه مان چاپخانه وه سالی ١٩٧٤.

-ئهو چاپانه ی سه ره وه چه ند جارێک له لایه ن چاپخانه و کتیبخانه ی ئیران کۆپی کراونه ته وه.

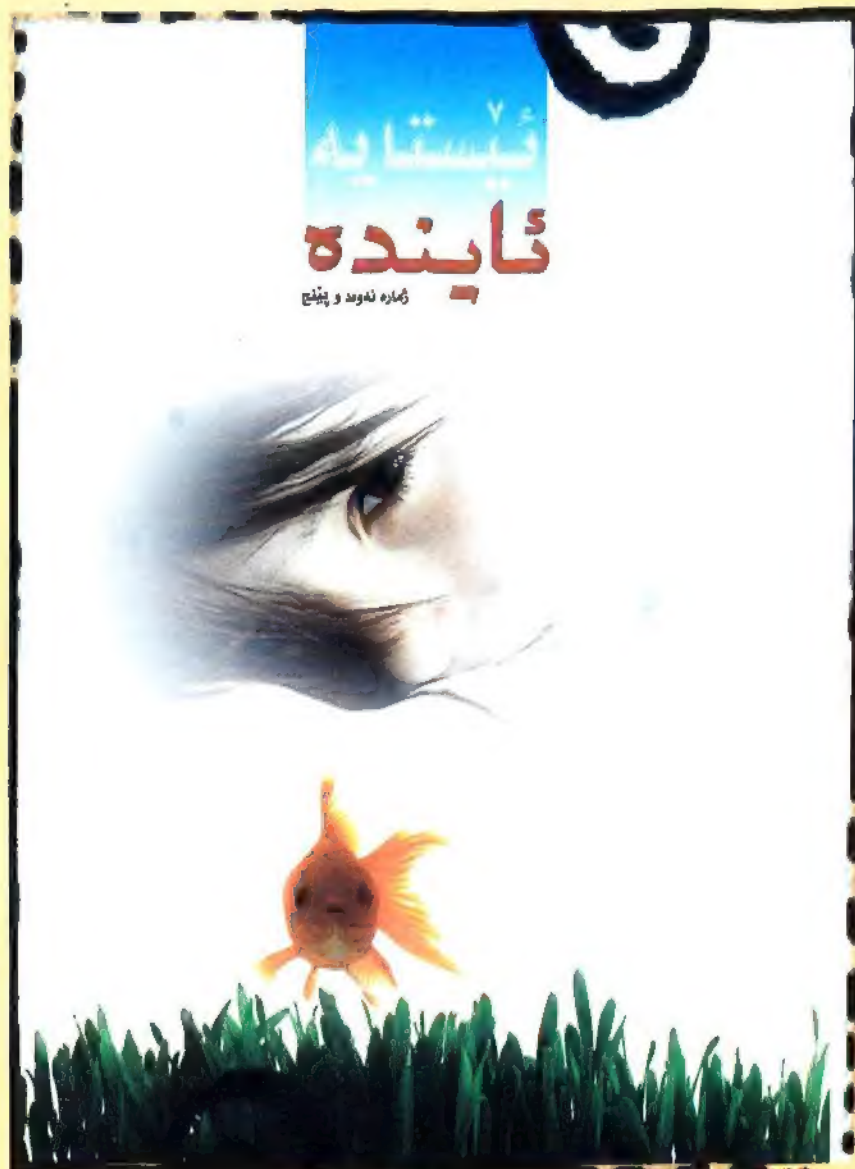
-دیوانی نالی لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی مه لاعه بدولکه ریمی موده ریس و فاتح عه بدولکه ریم... به غدا ١٩٧٦.

-دیوانی نالی و فهره هنگی نالی د. مارف خه زنه دار به غدا ١٩٧٧.

-چه ن دین ده ستنوو سی شیعه ر کانی نالی-یش هه ن که له لایه ن ژماره یه ک له مه لا و هه وادارانی شیعی کوردیه وه به خه تی ئه وان نووسراونه ته وه، مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و مارف خه زنه دار بۆ ساغکردنه وه ی شیعه ر کانی پشیمان پین به ستوون، له وانه: ده ستنوو سی هه ریه ک له (مه لا محهمه دی چروستانی و مه لا عارفی چنگینیانی و ره سولی حاجی ئه حممه دی تورییه یی و مه لا عه زیزی ریشاوی و هی تریش. ده ئین ده ستنوو سینکیش هه بووه به خه تی نالی خۆی و مۆریکی هیلکه یی به لاپه ره کانییه وه بووه به ناوی (مه لا خضر نالی) به لام دروستی ئهو ده ستنوو سه ساغ نه بوته وه.

ROVAR

No: 64

نێستای نۆ ٧ کوردیی

چاپخانه

ههولێر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil